

Klagenævnet for Udbud

Årsberetning 2025

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	3
1. KLAGENÆVNET FOR UDBUD	4
1.1 Lovgrundlag og etablering	4
1.2 Klagenævnet for Udbuds sammensætning	4
1.3 Klagenævnet for Udbuds sekretariat	5
1.4 Klagenævnet for Udbuds opgaver, herunder klagenævnets reaktions- og sanktionsmuligheder	6
1.5 Nævns- og formandsafgørelser	9
1.6 Betingelserne for at klage og klagevejledning	10
1.7 Sagens forberedelse og afgørelse, herunder sagsomkostninger	11
2. KENDELSER PÅ UDVALGTE OMRÅDER	14
2.1 Indledning	14
2.2 Udvalgte delkendelser og kendelser	14
2.2.1 Udbud med forhandling	14
2.2.2 Prækvalifikation	16
2.2.3 Krav til udbudsbetingelserne, herunder mindstekrav, og udbuddets tilrettelæggelse	17
2.2.4 Evalueringsmodel, herunder valg af evalueringsmodel	23
2.2.5 Rammeaftaler	29
2.2.6 Koncessionsdirektivet	29
2.2.7 Udbudslovens afsnit IV	30
2.2.8 Afvisning	31
2.2.9 Erstatning	31
3. AKTINDSIGTSSAGER	32
3.1. Indledning	32
3.2 Sager om aktindsigt	33
4. DANSKE DOMME OG KENDELSER I KLAGENÆVNETS SAGER	37
5. KLAGENÆVNET FOR UDBUDS VIRKSOMHED I 2025	40
5.1 Indkomne klager	40
5.1.1 Sagstyper for indkomne klager	40
5.2 Afsluttede sager	41
5.2.1 Udfald af afsluttede sager	42
5.3 Indbringelse for domstolene	46
5.4 Sagsbehandlingstider	46
6. ANDRE AKTIVITETER I KLAGENÆVNET	49

FORORD

Klagenævnet for Udbud udgiver hermed sin 13. årsberetning.

Kapitel 1 indeholder en redegørelse for nævnets lovgrundlag, etablering og sammensætning, herunder en beskrivelse af formandskabet, nævnets sagkyndige og sekretariat.

Kapitel 2 indeholder resuméer af en række af nævnets kendelser fra 2025, som må anses for principielle eller i øvrigt af særlig interesse. Klagenævnets kendelser offentliggøres i øvrigt løbende på klagenævnets hjemmeside: www.klfu.dk.

Kapitel 3 indeholder resuméer af udvalgte afgørelser om aktindsigt, som må anses for principielle eller relevante for en bredere kreds. Udvalgte afgørelser om aktindsigt offentliggøres også på klagenævnets hjemmeside.

Kapitel 4 indeholder en gennemgang af danske domme og kendelser i sager, der tidligere har været afgjort af klagenævnet.

Kapitel 5 indeholder klagenævnets statistik for 2025. Klagenævnet modtog i 2025 87 klager, hvilket er en stigning på ca. 32 % i forhold til 2024, og afsluttede 77 sager. Klagenævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle afsluttede sager var 4,8 måneder. Den måde, som klagenævnet opgør sin statistik på, er den samme som for 2024, men ændret i forhold til årene forinden. For forskellen i beregningen af sagsbehandlingstiden se nærmere herom i Årsberetningen for 2024, kapitel 5.

Kapitel 6 indeholder en beskrivelse af klagenævnets øvrige aktiviteter i årets løb.

Jakob O. Ebbensgaard, formand

Viborg, juli 2026

1. KLAGENÆVNET FOR UDBUD

1.1 Lovgrundlag og etablering

Klagenævnet for Udbud er et domstolslignende klagenævn. Klagenævnet blev etableret i 1992 med det formål at opfylde Danmarks forpligtelser i henhold til kontroldirektiverne (direktiv 89/665/EØF og direktiv 92/13/EØF). Nævnets virksomhed er i dag reguleret ved lov om Klagenævnet for Udbud (klagenævnsløven), jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 8. maj 2025, som indeholder reglerne om klagenævnets virksomhed. Til loven knytter sig bekendtgørelse nr. 887 af 11. august 2011 om Klagenævnet for Udbud (klagenævnsbekendtgørelsen), der senest er ændret ved bekendtgørelse nr. 178 af 11. februar 2016. Klagenævnsbekendtgørelsen indeholder bl.a. reglerne for indgivelse af klage og klagenævnets sagsbehandling.

1.2 Klagenævnet for Udbuds sammensætning

Klagenævnets organisation er fastlagt i klagenævnslovens § 9 og klagenævnsbekendtgørelsens § 1.

Klagenævnet består af en formand og et antal næstformænd (formandskabet) samt et antal sagkyndige medlemmer. Formandskabet og de sagkyndige medlemmer udpeges af erhvervsministeren for en periode på op til 4 år. Der er mulighed for genudpegning.

Formandskabet består som udgangspunkt af 6 landsdommere og 4 byretsdommere. Formandskabet har dog i perioden fra oktober 2023 til juli 2025 midlertidigt bestået af 5 landsdommere og 5 byretsdommere.

Formanden tilrettelægger arbejdet i klagenævnet og dets sekretariat og udpeger en formand i den enkelte sag blandt formandskabets medlemmer. Formanden i den enkelte sag udpeger herefter den sagkyndige, der skal deltage i sagens behandling. Klagenævnets formand kan i særlige tilfælde beslutte at udvide antallet af medlemmer fra formandskabet og sagkyndige medlemmer, som skal deltage i afgørelsen af sagen. Der henvises til afsnit 1.5 nedenfor.

Klagenævnets sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til bl.a. bygge- og anlægsvirksomhed, offentlig indkøbsvirksomhed, transportvirksomhed, forsyningsvirksomhed eller har juridisk sagkundskab. Klagenævnets 20 sagkyndige medlemmer er udpeget efter indstilling fra de ministerier og organisationer, der er tillagt indstillingsret i klagenævnsbekendtgørelsen. De sagkyndige medlemmer af klagenævnet er uafhængige i deres hverv som sagkyndige og er således hverken undergivet instruktionsbeføjelse eller tilsyn fra den myndighed eller organisation, hvor de har deres hovedbeskæftigelse, eller fra den myndighed eller organisation, der har indstillet dem.

Klagenævnets formandskab var i 2025 sammensat af følgende dommere:

Formand for Klagenævnet for Udbud:

Landsdommer Jakob O. Ebbensgaard

Klagenævnets øvrige formandskab:

- Landsdommer Erik P. Bentzen
- Dommer Jesper Stage Thusholt
- Landsdommer Jesper Jarnit (til den 30. september 2025)
- Dommer Morten Juul Nielsen
- Landsdommer Ane Røddik Christensen
- Dommer William Lindsay-Poulsen
- Landsdommer Johann Herzog
- Landsdommer Mads Stokholm
- Landsdommer Lise Troelsen
- Dommer Mikkel Bensby Nøhr (fra den 27. august 2025)

Klagenævnets sagkyndige medlemmer var i 2025:

- Senior Director Pernille Hollerup
- Chefjurist Preben Dahl
- Chefjurist Claus Pedersen
- Kontorchef Birgitte Nellemann
- Advokat Kurt Helles Bardeleben
- Kontorchef Maria Haugaard
- Advokat Mikael Kenno Fogde
- Salgschef Rikke Fog Bach
- Chefkonsulent Christian Lund Hansen
- Kontorchef Anette Gothard Mikkelsen
- Advokat Mads Severin Holm
- Advokat Linda Norstrøm Nissen
- Juridisk direktør Julie Ramhøj Meisner
- Lektor Dorthe Kristensen Balshøj
- Advokat Jesper Nørholt
- Centerchef Dorte Bjerring Friis-Vigh
- Sektionschef Randi Bach Wrængmose
- Udbuds- og kontraktchef Cecilie Førby
- Fagleder Morten Qvist Fog
- Professor Carina Risvig Hamer

1.3 Klagenævnet for Udbuds sekretariat

Klagenævnets sekretariat er placeret i Nævnenes Hus, som er en styrelse under Erhvervsministeriet.

Sekretariatet var i hovedparten af 2025 normeret med fire jurister og to sekretærer.

Klagenævnets jurister forbereder sagerne og bistår så vidt muligt ved udarbejdelse af kendelsesudkast. Herudover bistår juristerne klagenævnets formand i en række ledelsesmæssige opgaver. Klagenævnets sekretærer deltager i sagsforberedelsen, besvarer spørgsmål om, hvorvidt der i standstill-perioden er klaget over et afholdt udbud, varetager en række administrative opgaver og yder telefonisk klagevejledning. Der

er herudover en række fælles opgaver for Nævnenes Hus, hvor bl.a. juristerne også hjælper med nævnsbetjening i andre nævn. Klagenævnets jurister arbejder således ikke længere udelukkende med klagenævnets sager.

Sekretariatet bestod i 2025 af følgende medarbejdere:

- Chefkonsulent, cand.merc.jur. Maiken Nielsen
- Specialkonsulent, cand.jur. Tanja Bøtcher Lindgren
- Fuldmægtig, cand.merc.jur. Louise Dissing Jensen (til den 1. april 2025)
- Fuldmægtig, cand.jur. Ingo Zubcevic Eriksen
- Fuldmægtig, cand.merc.jur. Mia Cecilie Jørgensen
- Kontorfuldmægtig Heidi Thorsen
- Kontorfuldmægtig Anja Vibe Visby Bunch
- Kontorelev Camilla Rytter (til den 31. august 2025)
- Kontorelev Josefine Munk Gamrath (fra den 17. marts 2025)

1.4 Klagenævnet for Udbuds opgaver, herunder klagenævnets reaktions- og sanktionsmuligheder

Klagenævnet træffer ifølge klagenævnslovens § 10, stk. 1, 1. pkt., afgørelse om, hvorvidt en ordregiver har overtrådt de regler, der er nævnt i lovens § 1, stk. 2 og 3.

Klagenævnet behandler således primært klager over offentlige ordregiveres overtrædelser af:

- Udbudsloven og regler udstedt i medfør af denne lov, bortset fra overtrædelser af udbudslovens § 1 og § 193
- EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne)
- EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som vedrører indgåelse af offentlige kontrakter
- Lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren (tilbudsloven)

Klagenævnet er endvidere efter offentlighedslovens § 37 klageinstans for andre myndigheders afgørelser om aktindsigt i udbudssager. Klagenævnet er endelig klageinstans for kommuners og regioners overtrædelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 607 af 24. juni 2008 om kommuners og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud (kontrolbudsbekendtgørelsen) samt på særlige områder, hvor klagenævnet i lov eller i henhold til lov er gjort til klageinstans.

Hovedparten af de sager, der behandles af klagenævnet, angår udbudsloven, der navnlig implementerer udbudsdirektivet (direktiv 2014/24/EU), og de øvrige EU-udbudsregler, herunder forsyningsvirksomhedsdirektivet (direktiv 2014/25/EU), koncessionsdirektivet (direktiv 2014/23/EU) og forsvars- og sikkerhedsdirektivet (direktiv 2009/81/EF).

Klagenævnets kendelser er som retskilde sekundære i forhold til domme fra de danske domstole og fra EU-Domstolen. Det er imidlertid alene en lille del af nævnets afgørelser, der indbringes for domstolene, og Klagenævnets praksis anses derfor som en vigtig retskilde ved anvendelsen af udbudsreglerne i Danmark.

Endvidere har klagenævnet den fordel at kunne agere hurtigere end domstolene. Klagenævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid for udbudssager var således i 2025 på ca. 4,8 måneder, hvortil bl.a. kommer, at en meget stor del (ca. 55 %) af sagerne færdigbehandles i løbet af de første 3 måneder, efter at klagen er modtaget (i tallet indgår også afviste sager). Der henvises til kapitel 5 nedenfor.

Klagenævnets reaktions- og sanktionsmuligheder

Klagenævnet er i klagenævnslovens kapitel 5 tillagt en række sanktionsbeføjelser for at kunne sikre en effektiv håndhævelse af udbudsreglerne.

Opsættende virkning

Klagenævnet kan i standstill-sager, jf. klagenævnslovens § 12, stk. 2 og 3, og i andre sager efter anmodning, jf. klagenævnslovens § 12, stk. 1, tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige grunde taler for det.

Betingelserne for at tillægge en klage opsættende virkning er efter klagenævnets faste praksis:

1. En umiddelbar vurdering af klagen skal føre til, at klagen har noget på sig ("fumus boni juris"). Hvis klagen umiddelbart synes udsigtsløs, er betingelsen ikke opfyldt.
2. Der skal foreligge uopsættelighed. Det vil sige, at opsættende virkning skal være nødvendig for at afværge et alvorligt og uopretteligt tab for klageren.
3. En interesseafvejning skal tale for opsættende virkning: Klagerens interesse i, at klagenævnet tillægger klagen opsættende virkning, skal veje tungere end indklagedes interesse i det modsatte.

Der henvises til Mette Frimodt Hansen og Kirsten Thorup: Standstill og opsættende virkning i udbudsretten, Ugeskrift for Retsvæsen 2010 B, side 303 ff., og Katja Høegh og Kirsten Thorup: Standstill og opsættende virkning inden for udbudsretten – endnu engang, Ugeskrift for Retsvæsen 2016 B, side 403 ff., og samme i kapitlet Standstill og opsættende virkning i udbudsretten i Steen Treumer (red.) Udbudsretten 2019.

Når klagenævnet vurderer, om en klage skal tillægges opsættende virkning, er der tale om en foreløbig vurdering på skriftligt grundlag af, om de tre betingelser er opfyldt. De anførte betingelser er kumulative, og der vil således ikke blive truffet afgørelse om opsættende virkning, blot én af betingelserne ikke er opfyldt. Afgørelsen af spørgsmålet om opsættende virkning træffes på det foreliggende foreløbige grundlag og præjudicerer ikke den endelige afgørelse i sagen.

I klagenævnets praksis er der en lang række eksempler på, at der gives en udførlig begrundelse i relation til den første betingelse om "fumus boni juris". Formålet er at give klageren og indklagede en tilkendegivelse om, at der på det foreliggende grundlag 1) ikke er begået kvalificerede overtrædelser af udbudsreglerne, og at klageren ikke har udsigt til at få medhold, medmindre der fremkommer nye væsentlige oplysninger, eller 2) er begået overtrædelser, som efter omstændighederne medfører, at indklagede kan/bør overveje at annullere udbudsforretningen eller om muligt omgøre sin tildelingsbeslutning.

Uanset at en afgørelse om opsættende virkning ikke indeholder en endelig vurdering og dermed en materiel afgørelse i sagen, vil klagenævnets "fumus-kendelse" således ofte i praksis tjene til at vejlede den part, som

kendelsen går imod, om, at sagen skal tilføres noget nyt, hvis parten skal have mulighed for at få medhold ved klagenævnets senere materielle kendelse i sagen.

Det forekommer, at der anmodes om opsættende virkning på trods af, at der er indgået kontrakt. Udbuddet er i sådanne tilfælde afsluttet, og opsættende virkning savner derfor mening, medmindre der er nedlagt påstand om at erklære den indgåede kontrakt for uden virkning. Hvis klagenævnet vurderer, at en sag kan afgøres på det foreliggende grundlag, kan klagenævnet i stedet beslutte at afgøre selve sagen, således at klagenævnet ikke træffer afgørelse om opsættende virkning, men i stedet afsiger en endelig kendelse (strakskendelse). Parterne vil i så fald få lejlighed til at fremkomme med supplerende processkrifter. Der er i 2025 afsagt to sådanne strakskendelser.

Er en klage indgivet i standstill-perioden, jf. klagenævnslovens § 3, stk. 1 eller 2, eller i den periode på 10 kalenderdage, som er fastsat i § 4, stk. 1, nr. 2, har klagen midlertidig opsættende virkning, indtil klagenævnet har truffet afgørelse om, hvorvidt klagen skal tillægges opsættende virkning, indtil den endelige afgørelse foreligger, jf. klagenævnslovens § 12, stk. 2. Klagenævnet skal i så fald inden udløbet af 30 kalenderdage underrette ordregiveren om den afgørelse, der er truffet. Klagenævnet kan ifølge praksis rent undtagelsesvis beslutte at forlænge den midlertidige opsættende virkning i en kort periode ud over de 30 dage, hvis nævnet ikke kan afsige delkendelse inden for de 30 dage, og nævnet efter en foreløbig vurdering af sagen, herunder navnlig af sagens omfang, karakter og de nedlagte påstande, finder, at særlige grunde taler for at tillægge klagen fortsat opsættende virkning. Klagenævnet kan også vælge at forlænge den midlertidige opsættende virkning, hvis det er med henblik på at afsige strakskendelse som beskrevet ovenfor.

Øvrige sanktionsmuligheder

Når der er konstateret en overtrædelse af udbudsreglerne, kan klagenævnet efter påstand fra klageren, jf. klagenævnslovens §§ 13-14 a og §§ 16-19, bl.a.

- suspendere ordregiverens udbudsprocedure eller beslutninger i forbindelse med en udbudsforretning
- annullere ordregiverens ulovlige beslutninger eller en udbudsforretning
- erklære en kontrakt for uden virkning og/eller
- pålægge ordregiveren en økonomisk sanktion
- indgive politianmeldelse med henblik på bødestraf
- pålægge ordregiveren at betale erstatning

Blandt disse sanktioner er "uden virkning" i kombination med reglerne om økonomisk sanktion/indgivelse af politianmeldelse de mest vidtrækkende. "Uden virkning" finder alene anvendelse på de groveste overtrædelser af udbudsreglerne og navnlig ved direkte tildeling af kontrakter og indgåelse af en kontrakt i standstill-perioden eller i en periode, hvor klagenævnet har tillagt klagen opsættende virkning.

Hvis en tildelingsbeslutning annulleres ved endelig afgørelse eller dom, skal ordregiveren efter udbudslovens § 185, stk. 2, bringe en kontrakt eller rammeaftale omfattet af udbudslovens afsnit II, som er indgået på grundlag af beslutningen, til ophør med et passende varsel, medmindre særlige forhold, der tilsiger kontraktens videreførelse, gør sig gældende. Bestemmelsen finder ikke anvendelse, hvor sanktionen "uden virkning" finder anvendelse, jf. udbudslovens § 185, stk. 2, 1. og 2. pkt. Ved endelig afgørelse eller dom menes ifølge lovbemærkningerne en endelig afgørelse fra klagenævnet eller en dom fra de almindelige domstole, der ikke længere kan ankes.

Sanktionen ”uden virkning” kan anvendes over for ordregiveren, selvom denne er i ”god tro” om, at der ikke er klaget til klagenævnet inden for standstill-fristen, fordi klageren i strid med klagenævnslovens § 6, stk. 4, har undladt at oplyse ordregiveren om klagens indgivelse til klagenævnet. Se herom den ovenfor omtalte artikel af Katja Høegh og Kirsten Thorup i Ugeskrift for Retsvæsen 2016 B, side 403 ff. med henvisning til bl.a. klagenævnets kendelse af 7. maj 2015, Rengoering.com A/S mod Ringsted Kommune. Ordregiveren kan imidlertid skrive til klagenævnets sekretariat og spørge, om der er indgivet klage over et afholdt udbud med angivelse af udbudsbekendtgørelsesnummeret. Klagenævnets sekretariat besvarer så vidt muligt sådanne skriftlige forespørgsler efter kl. 13 samme dag (på hverdage), som de er modtaget.

Er ordregiveren ikke en del af den offentlige forvaltning og dermed ikke omfattet af klagenævnslovens § 19, stk. 1, kan klagenævnet ikke pålægge ordregiveren en økonomisk sanktion. I stedet indgiver klagenævnet politianmeldelse, når ordregiveren i medfør af lovens § 18, stk. 3, skal pålægges en alternativ sanktion i form af en bøde. Der henvises herved til klagenævnets kendelse af 16. september 2022, Electrolux Professional A/S mod Alabu Bolig (omtalt i klagenævnets Årsberetning 2022, kapitel 2), hvor klagenævnet indgav politianmeldelse. Klagenævnet har ikke indgivet politianmeldelser i 2025.

Den praksisoversigt, der findes på klagenævnets hjemmeside i tilknytning til årsberetningen, indeholder en række andre eksempler på klagenævnets praksis for anvendelsen af klagenævnslovens sanktioner.

1.5 Nævns- og formandsafgørelser

Reglerne om klagenævnets sammensætning i den enkelte sag findes i klagenævnslovens § 10, stk. 4 og 6.

Nævnsafgørelser

Når klagenævnet træffer afgørelse i en sag, er klagenævnet som udgangspunkt sammensat af ét medlem af formandskabet og ét sagkyndigt medlem. Formanden for klagenævnet udpeger formanden i den enkelte sag. Formanden i den enkelte sag udpeger under hensyn til sagens beskaffenhed den sagkyndige, der skal deltage i sagens behandling.

I særlige tilfælde kan formanden for klagenævnet beslutte at udvide antallet af medlemmer fra formandskabet og dermed også antallet af sagkyndige medlemmer, der skal træffe afgørelse i en sag. Beføjelsen kan anvendes i principielle, særligt omfattende eller komplekse sager, således at besætningen øges til to medlemmer fra formandskabet og to sagkyndige medlemmer. I 2025 blev der afsagt otte kendelser med udvidet besætning.

Formandsafgørelser

Formanden i den enkelte sag kan træffe afgørelse uden medvirken af en sagkyndig ved afgørelsen af processuelle spørgsmål. Hertil hører bl.a. afgørelser om opsættende virkning og aktindsigt samt afvisning af klager som følge af manglende klageadgang, eller hvis klagen er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling. Der deltager derfor som regel ikke sagkyndige medlemmer ved klagenævnets afgørelser om opsættende virkning, herunder ikke i sager hvor klagenævnet udtaler sig om ”fumus boni juris”.

I sager, der kan afgøres på skriftligt grundlag, og som ikke er af principiel karakter, kan formanden i den enkelte sag beslutte at træffe afgørelse uden medvirken af en sagkyndig. Denne mulighed er ikke ofte benyttet. Et sagkyndigt medlem medvirker altid ved afgørelser, hvor en kontrakt anses for uden virkning, eller hvor alternative sanktioner anvendes.

1.6 Betingelserne for at klage og klagevejledning

Betingelserne for klageadgang er fastsat i klagenævnslovens §§ 6-7 og § 10 samt i klagenævnsbekendtgørelsens §§ 4-5.

Klagenævnet påser i den enkelte sag, at klageren opfylder de formelle krav for at klage. På klagenævnets hjemmeside, www.klfu.dk, er offentliggjort en klagevejledning på dansk og på engelsk, der gennemgår kravene til en klage, og som navnlig henvender sig til de klagere, der ikke er repræsenteret ved advokat eller anden professionel rådgiver. Derudover yder sekretariatet telefonisk vejledning om indgivelse af klager.

En klage til klagenævnet skal indgives skriftligt. Samtidig med indgivelsen af en klage skal klageren underrette ordregiveren skriftligt om klagen og oplyse, om klagen er indgivet i standstill-perioden. Er klagen ikke indgivet i standstill-perioden, skal klageren i underretningen oplyse, om der er anmodet om opsættende virkning efter klagenævnslovens § 12, stk. 1. Klageren skal ved indgivelsen af klagen vedlægge en kopi af denne underretning. Derudover skal klageren oplyse, om der er oplysninger i klageskriftet, som efter klagerens opfattelse skal undtages fra aktindsigt.

Ved klage over overtrædelser af udbudslovens afsnit I-III, forsyningsvirksomhedsdirektivet, koncessionsdirektivet eller forsvars- og sikkerhedsdirektivet skal der betales et gebyr på 20.000 kr., mens der ved øvrige klager, herunder over overtrædelser af tilbudsloven, skal betales et gebyr på 10.000 kr. Indbetales gebyret ikke ved indgivelse af klagen eller inden udløbet af en frist, som klagenævnet har fastsat, afvises klagen.

Klagen skal indeholde påstande, der præcist beskriver de overtrædelser, som klagenævnet skal tage stilling til. Klagenævnet er bundet af parternes påstande og anbringender (argumenter) og kan således ikke tilkende en part mere, end parten har påstået, eller tage hensyn til argumenter, som ikke er anført, jf. klagenævnslovens § 10, stk. 1. Klagenævnet kan derfor ikke bistå med formulering af brugbare påstande, men klagenævnet kan vejlede klageren herom. Hvis påstandene efter en sådan vejledning fortsat er uegnede som grundlag for behandling af sagen, afviser klagenævnet i medfør af klagenævnslovens § 6, stk. 2, de pågældende påstande eller klagen i sin helhed, jf. herved kendelse af 21. marts 2018, Scientia Ltd. mod Aarhus Universitet, og kendelse af 22. juni 2021, Pro Medical Covid-19 Test ApS mod Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Syddanmark, Region Sjælland og Region Hovedstaden. Klagenævnet har i 2025 afvist tre klager med den begrundelse, at klagen var uegnet til at danne grundlag for sagens behandling.

Det er yderligere en betingelse for at klage, at klageren har retlig interesse. Klageberettigede er virksomheder, der har interesse i at opnå en bestemt kontrakt. Typisk vil klageren have ansøgt om prækvalifikation eller have afgivet tilbud, men også virksomheder, som reelt kunne have ansøgt om prækvalifikation eller afgivet tilbud (potentielle ansøgere/tilbudsgivere), kan have retlig interesse. Vinderen af et udbud kan også under ganske særlige omstændigheder være klageberettiget, jf. kendelse af 24. april 2023, Meldgaard Miljø A/S mod Afatek A/S. Kan klageren ikke sandsynliggøre at have retlig interesse i sagen, afvises klagen. Klagenævnet har truffet en række afgørelser, der belyser kravet om retlig interesse. Nogle af disse afgørelser er omtalt i den praksisoversigt, der findes på klagenævnets hjemmeside i tilknytning til årsberetningen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samt visse organisationer og offentlige myndigheder, der er nævnt i bilaget til klagenævnsbekendtgørelsen, er særskilt tillagt klageadgang. Der er i 2025 ikke indgivet klage af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller af andre offentlige myndigheder nævnt i bilaget til klagenævnsbekendtgørelsen.

Klageren skal endvidere overholde de klagefrister, der er fastsat i klagenævnslovens § 7, hvortil der henvises.

Klagefristerne er i **hovedtræk**:

Klagefristen for ikke at være blevet prækvalificeret: 20 kalenderdage.

Klagefristen for kontrakter baseret på en rammeaftale med genåbning af konkurrencen eller et dynamisk indkøbssystem: 30 kalenderdage (gælder kun klager over EU-udbud).

Klagefristen for "almindelige kontrakter": 45 kalenderdage.

Klagefristen for rammeaftaler: 6 måneder.

Klagefristen for direkte tildelte kontrakter, hvor § 4-proceduren er fulgt (profylaksebekendtgørelse): 30 kalenderdage.

For Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gælder en særlig klagefrist på 2 år regnet fra dagen efter den dag, hvor bekendtgørelse om, at der er indgået kontrakt, er offentliggjort.

Klagenævnet tager ikke ex officio stilling til, om klagefristerne er overholdt. Det kræves således, at indklagede nedlægger en påstand om manglende overholdelse af klagefristerne, for at klagenævnet kan tage stilling til en eventuel overskridelse af en klagefrist. Ved beregning af fristerne efter klagenævnsloven finder fristberegningsforordningen (Rådets forordning nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter) anvendelse.

1.7 Sagens forberedelse og afgørelse, herunder sagsomkostninger

Reglerne om sagens forberedelse og afgørelse er fastsat i klagenævnslovens § 6 og §§ 10-11 og klagenævnsbekendtgørelsens §§ 6-9.

Klagenævnets sekretariat forbereder sagerne i samarbejde med formanden i den enkelte sag. Under sagsforberedelsen udveksler parterne processkrifter, ligesom klagenævnet kan søge at få bestemte aspekter af sagen yderligere belyst.

Klagenævnet anmoder således efter den indledende gennemgang af, om klageskriftet opfylder de nødvendige betingelser, jf. afsnit 1.6, indklagede om at afgive en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder samt fremsende sagens bilag inden for en fastsat frist (svarskrift). Derefter udveksles som udgangspunkt yderligere processkrifter (replik og duplik mv.) mellem parterne. Omfanget af denne del af sagsbehandlingen afhænger af parterne og sagens karakter. Klagenævnet afgør som led i sagsbehandlingen eventuelle tvister mellem parterne om klagerens ret til partsaktindsigt i sagens dokumenter. Sådanne af-

gørelser træffes efter forvaltningslovens regler herom. Parterne får som udgangspunkt mulighed for at afgive yderligere indlæg, når klagenævnet har afgjort spørgsmålet om klagerens aktindsigt, og inden klagenævnet træffer den endelige materielle afgørelse i sagen. Klagenævnet vil under alle omstændigheder, og således uanset klagerens eventuelt begrænsede aktindsigt, have adgang til hele materialet og vil kunne inddrage dette ved bedømmelsen af, om der er sket overtrædelser.

Klagenævnet kan tillade, at en tredjemand indtræder (intervenerer) i sagen til fordel for klageren eller ordregiveren, jf. klagenævnslovens § 6, stk. 3. Dette sker oftest i forbindelse med sager, hvor der er nedlagt påstand om annullation af tildelingsbeslutningen, og hvor en annullation i medfør af udbudslovens § 185, stk. 2, som udgangspunkt ville indebære en pligt til at bringe kontrakten til ophør med et passende varsel. Hvis der er spørgsmål om sanktionen ”uden virkning”, har den, med hvem kontrakt er indgået, ubetinget ret til at intervenere og skal orienteres herom, jf. klagenævnslovens § 6, stk. 5. Det er efter klagenævnslovens § 6, stk. 3, en betingelse for intervention, at sagen har væsentlig betydning for den, der ønsker at intervenere. Intervention efter klagenævnsloven svarer til biintervention efter retsplejelovens regler. Intervenienten kan således ikke nedlægge selvstændige påstande og fremføre egne anbringender og tillægges af samme grund ikke sagsomkostninger.

Det er klagenævnets ansvar, at sagen er tilstrækkeligt oplyst. Klagenævnet kan anmode klageren, indklagede eller en tredjemand, der er indtrådt i sagen som intervenient, om at tilvejebringe oplysninger, som skønnes at have betydning for sagen, jf. klagenævnsbekendtgørelsens § 6, stk. 2. Klagenævnet er derimod afskåret fra af egen drift at tage spørgsmål om fejl op til behandling, idet parternes påstande og anbringender udgør rammen for klagenævnets prøvelse, jf. klagenævnslovens § 10, stk. 1. Klagenævnet er på dette punkt bundet af forhandlingsmaksimen, hvilket f.eks. ses i kendelse af 31. maj 2021, Familieplejen Bornholm mod Bornholms Regionskommune (omtalt i årsberetningen for 2021, kapitel 2).

Når skriftvekslingen er afsluttet, er det udgangspunktet, at sagen afgøres på skriftligt grundlag, medmindre formanden i sagen beslutter at afholde mundtlig forhandling, hvilket kun sker i ganske få sager.

Hvorvidt der skal ske mundtlig forhandling, afhænger af en konkret vurdering, hvori indgår bl.a., om klagen vedrører et kompliceret eller principielt spørgsmål, om forklaringer er nødvendige eller ønskelige, om der er behov for at få foretaget en demonstration, og om parterne er enige om, at sagen bør behandles mundtligt.

En mundtlig forhandling foregår som udgangspunkt i Nævnenes Hus i Viborg og forløber normalt således, at parternes påstande nedlægges, og sagens centrale dokumenter gennemgås. Det er muligt at supplere oplysningsgrundlaget med forklaringer, der afgives under mødet, men det vil som regel være mest hensigtsmæssigt, at der i stedet på forhånd afgives skriftlige erklæringer til klagenævnet og modparten. I nogle tilfælde anser klagenævnet den indledende præsentation af sagens dokumenter mv. for unødvendig. Klagenævnet kan eventuelt ønske forskellige afklarende spørgsmål besvaret eller få foretaget en demonstration i relation til de omtvistede forhold, jf. f.eks. kendelse af 15. marts 2019, Leo Nielsen Trading ApS og Glock Ges.m.b.H mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse. Mødet afsluttes med, at parterne fremkommer med deres afsluttende bemærkninger, hvorefter sagen optages til afgørelse. Voteringen påbegyndes normalt umiddelbart derefter. De mundtlige forhandlinger i klagenævnet har typisk en varighed på fire eller fem timer, mens varigheden i de største sager kan være op til en til to dage. Der har i 2025 ikke været afholdt mundtlig forhandling i en sag ved klagenævnet.

Klagenævnet træffer sine afgørelser ved almindeligt stemmeflertal. Foreligger der stemmelighed, er formandens stemme udslagsgivende.

Foruden den votering i sagen, der finder sted med deltagelse af formanden og den sagkyndige i den pågældende sag, drøftes klagenævnets kendelsesudkast internt i formandskredsen, inden kendelsen afsiges. Dette gælder særligt, hvis sagen indeholder principielle aspekter.

Ved den materielle kendelse og ved en kendelse om erstatning tager klagenævnet stilling til spørgsmålet om sagsomkostninger. Det samme gør klagenævnet i de tilfælde, hvor klagen tilbagekaldes, og en af parterne anmoder herom. Klagenævnet kan bestemme, at den tabende part skal betale modparten et beløb til hel eller delvis dækning af dennes omkostninger ved klagesagen. I vurderingen, som er ganske konkret, indgår elementer som sagens karakter, omfang og forløb.

Sagsomkostningerne kan som udgangspunkt maksimalt udgøre 75.000 kr. Klagenævnet kan dog pålægge den indklagede at betale et større beløb, hvis der er tale om en større sag defineret efter kontraktstørrelse, eller hvis særlige forhold måtte tale for det. I klagenævnets kendelse af 9. februar 2018, Dansk Cater A/S mod Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S, blev omkostningerne fastsat til 100.000 kr. til den vindende part (omtalt i årsberetningen for 2018), og i kendelse af 12. april 2024, Cubic Transportation Systems Limited mod Rejsekort & Rejseplan A/S, blev omkostningerne fastsat til 106.082,75 kr. til den vindende part (omtalt i årsberetningen for 2024).

Tilkendelse af erstatning under en klagesag forudsætter, at der nedlægges påstand herom, jf. klagenævnslovens § 14. Når en klage er tilbagekaldt, er sagen sluttet og kan ikke genoplives ved under skriftvekslingen i forbindelse med en afgørelse om sagsomkostninger at nedlægge påstand om erstatning, hvilket f.eks. ses i omkostningsafgørelse af 22. november 2021, Rally Point Tactical Scandinavia ApS mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (omtalt i årsberetningen for 2021).

Klagenævnets afgørelser, herunder særskilte omkostningsafgørelser, kan indbringes for domstolene senest otte uger efter, at afgørelsen er meddelt parterne. Dette gælder også for delafgørelser om opsættende virkning. I sager med spørgsmål om erstatning opdeler klagenævnet som udgangspunkt sagen i en materiel del og en erstatningsdel. Fristen for at indbringe den materielle kendelse for domstolene løber fra det tidspunkt, hvor afgørelsen om erstatningsspørgsmålet er meddelt parterne. Klagenævnets kendelse har retskraft for parterne, hvis den ikke indbringes for domstolene inden for lovens frist. Når sagen i sin helhed indbringes for domstolene, slutter klagenævnet sagen. Hvis sagen som helhed ikke finder sin endelige afgørelse ved domstolene, kan klagenævnet genoptage sagen. Se eksempelvis klagenævnets kendelse af 13. december 2022, Øens Taxa ved Paul Erik Düring Pedersen mod FynBus, Sydtrafik og Midttrafik, hvor retten ikke havde taget stilling på erstatningsspørgsmålet i retssagen mellem parterne, og hvor klagenævnet genoptog erstatningssagen. Genoptagelse i en sådan situation forudsætter dog, at kravet ikke er forældet, jf. klagenævnets kendelse af 14. februar 2025, Alsvognen I/S mod FynBus, Sydtrafik og Midttrafik.

2. KENDELSER PÅ UDVALGTE OMRÅDER

2.1 Indledning

Alle kendelser og erstatningskendelser offentliggøres på klagenævnets hjemmeside, www.klfu.dk. Endvidere offentliggøres delkendelser vedrørende opsættende virkning, hvis klagen tilbagekaldes, og delkendelsen dermed bliver klagenævnets endelige afgørelse i sagen. Desuden offentliggøres aktindsigtsafgørelser, hvis de har almen interesse. I det følgende omtales en række kendelser fra 2025, som alle er offentliggjort på klagenævnets hjemmeside. Nogle af kendelserne har egentlig principiel karakter. Andre vedrører problemstillinger, som uanset deres konkrete karakter må antages at være af interesse for en bredere kreds.

Kendelserne er kategoriseret under følgende emneord:

- Udbud med forhandling
- Prækvalifikation
- Krav til udbudsbetingelserne, herunder mindstekrav, og udbuddets tilrettelæggelse
- Evaluering, herunder valg af evalueringsmodel
- Rammeaftaler
- Koncessionsdirektivet
- Udbudslovens afsnit IV
- Afvisning
- Erstatning

Kendelserne er kategoriseret efter, hvilke problemstillinger som særligt behandles i kendelsen.

2.2 Udvalgte delkendelser og kendelser

2.2.1 Udbud med forhandling

Kendelse af 24. januar 2025, Kyndryl Danmark ApS mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (FMI)

Sagen angik et udbud med forhandling efter forsvars- og sikkerhedsdirektivet af en kontrakt om drift og teknisk vedligehold samt øvrige løbende ydelser til Forsvarets Koncernfælles Sags- og Dokumenthåndteringssystem (KESDH).

FMI gennemførte et udbud med forhandling vedrørende drift og vedligehold af Forsvarets sags- og dokumenthåndteringssystem (KESDH). Efter prækvalifikationen, men inden tildelingsbeslutningen, gennemførte den vindende tilbudsgiver en omstrukturering, hvorved driftsaktiviteter blev udskilt.

Klagenævnet fastslog, at omstruktureringen ikke havde betydning for opfyldelsen af de fastsatte mindstekrav til økonomisk og finansiell kapacitet. Klagenævnet lagde bl.a. vægt på, at den vindende tilbudsgiver fortsat opfyldte kravene efter omstruktureringen, og at der ikke var fastsat mindstekrav til teknisk og faglig kapacitet eller foretaget en egentlig vurdering heraf ved prækvalifikationen. Klagenævnet fandt endvidere,

at omstruktureringen ikke havde påvirket udvælgelsen eller evalueringen af tilbuddene, herunder fordi tilbudsgiveren kunne basere sig på underleverandører.

Klagenævnet fastslog desuden, at der ikke var grundlag for at antage, at ordregiver havde gennemført ulovlige forhandlinger efter afgivelsen af det endelige tilbud.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Kendelse af 31. marts 2025, JD-Contractor A/S mod Energinet Eltransmission A/S

Sagen angik et udbud med forhandling med forudgående indkaldelse af tilbud i henhold til en kvalifikationsordning efter forsyningsvirksomhedsdirektivet af en kontrakt vedrørende "Protection of Submarine Cables" til en anslået værdi af 93 mio. kroner.

Energinet gennemførte et udbud vedrørende beskyttelse af undersøiske kabler. Den vindende tilbudsgiver gennemførte – efter at være blevet optaget på kvalifikationsordningen – en omstrukturering, hvor aktiviteter blev overført til et helejet aktieselskab.

Klagenævnet fastslog bl.a., at der ikke var grundlag for at tilsidesætte prækvalifikationen og tildelingen af kontrakten til den vindende tilbudsgiver, og at der ikke forelå brud på principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i relation til omstruktureringen eller identiteten af tilbudsgiver.

Klagenævnet udtalte endvidere, at tildelingsbeslutningen opfyldte begrundelseskravet i lov om Klagenævnet for Udbud § 2, stk. 2. Det forhold, at de modtagne tilbud opnåede samme point ved evalueringen af de kvalitative kriterier, og at der derfor i vidt omfang var blevet givet enslydende begrundelser, ændrede ikke herpå, særligt henset til Energinets efterfølgende uddybende evaluering.

Klagen blev derfor ikke taget til følge.

Kendelse af 11. juli 2025, Ketner-Utsch A/S mod Skatteforvaltningen v/Motorstyrelsen

Sagen angik et udbud med forhandling efter udbudslovens afsnit II af en kontrakt om produktion og levering af nummerplader og tilknyttede ydelser.

Udbudsmaterialet indeholdt bl.a. et krav om anvendelse af aluminium fremstillet af aluminiumsbånd.

Klagenævnet fastslog, at betingelserne for at anvende udbud med forhandling var opfyldt, idet Motorstyrelsen havde godtgjort, at en procedure uden forhandling ikke ville føre til et tilfredsstillende resultat.

I relation til kravet om anvendelse af aluminium udtalte klagenævnet, at udbudsdirektivets artikel 42, stk. 4, indeholder to selvstændige undtagelser, hvilket ligeledes var blevet bekræftet af EU-Domstolen i dom af 16. januar 2025 i sag C-424/23, DYKA Plastics, jf. præmis 50 og 51. Udbudslovens § 42, stk. 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 42, stk. 4), skulle fortolkes direktivkonformt, og bestemmelsen måtte derfor fortolkes således, at også "kontraktens genstand" i sig selv undtagelsesvist kunne gøre det berettiget at anvende henvisninger som omtalt i bestemmelsens stk. 1, selv om denne undtagelse ikke fremgik af udbudslovens § 42, stk. 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 42, stk. 4).

Klagenævnet udtalte videre, at vilkåret i udbudsdirektivets artikel 42, stk. 4, om, at angivelsen eller henvisningen skal efterfølges af udtrykket ”eller tilsvarende”, ikke finder anvendelse på tilfælde, hvor ”kontraktens genstand” undtagelsesvist kan gøre det berettiget at anvende henvisninger som omtalt i bestemmelsens stk. 1, da vilkåret kun omfatter situationen, hvor en tilstrækkelig nøjagtig og forståelig beskrivelse af kontraktens genstand ikke kan lade sig gøre ved anvendelse af artikel 42, stk. 3.

Med henvisning til DYKA-dommens præmis 57 udtalte klagenævnet videre, at en ordregiver kun i undtagelsestilfælde kan henvise til bestemte materialer, og at en sådan henvisning som udgangspunkt skal efterfølges af formuleringen ”eller tilsvarende”. Dette gjaldt ifølge dommen dog ikke, hvis et krav om et bestemt materiale er uundgåeligt som følge af kontraktens genstand. Selv om dommen vedrørte et krav ved et udbud om et bygge- og anlægsarbejde, måtte EU-Domstolens udtalelse efter klagenævnets vurdering tillige gælde for udbud om varekøb. Det var ligeledes klagenævnets vurdering, at rækkevidden af dommen alene kunne udstrækkes til bestemte materialer i produkter, der fremkom ved en produktionsmæssig bearbejdning, og som ikke var almindeligt (naturligt) forekommende materialer, der var tilgængelige for samtlige tilbudsgivere.

Spørgsmålet i sagen var herefter, om der forelå en situation, hvor undtagelserne i udbudslovens § 42, stk. 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 42, stk. 4), fandt anvendelse.

Med henvisning til, at det i et cirkulære om nummerplader (kendingsmærker) til motorkøretøjer mv. var fastsat, at nummerpladerne skulle ”fremstilles af aluminium påsat et reflekterende materiale”, var det klagenævnets vurdering, at udbudsmaterialets krav om, at nummerpladerne skulle bestå af en ”aluminiumsplade fremstillet af aluminiumsbånd”, derfor var en uundgåelig følge af kontraktens genstand, og at Motorstyrelsen på den baggrund var berettiget til at fastsætte kravet, herunder uden tilføjelsen ”eller tilsvarende”.

Klagenævnet fandt desuden, at den udbudte aftale ikke var en rammeaftale, men en offentlig kontrakt, uanset at den indeholdt en bestillingsprocedure.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

2.2.2 Prækvalifikation

Kendelse af 18. december 2025, Vestfyns EL-Anlæg Nr. Åby A/S mod TREFOR EI-net A/S

Sagen angik et udbud med forhandling efter forsyningsvirksomhedsdirektivet af en 4-årig rammeaftale om grave- og kabelarbejder.

TREFOR EI-net gennemførte et udbud med forhandling vedrørende en rammeaftale om grave- og kabelarbejder. En tilbudsgiver, Vestfyns EL-Anlæg, havde i sit ESPD henvist til nogle vedhæftede referencer, som imidlertid ikke var læsbare, og tilbudsgiveren blev derfor ikke prækvalificeret.

Klagenævnet fastslog, at der ikke var tale om en åbenbar fejl, som forpligtede TREFOR EI-net til at indhente supplerende oplysninger. Klagenævnet lagde endvidere vægt på, at TREFOR EI-net ikke kunne inddrage egne erfaringer med Vestfyns EL-Anlæg, når disse ikke fremgik af ansøgningen.

Afvisningen af Vestfyns EL-Anlægs ansøgning om prækvalifikation var derfor berettiget. Klagen blev herefter ikke taget til følge.

2.2.3 Krav til udbudsbetingelserne, herunder mindstekrav, og udbuddets tilrettelæggelse

Kendelse af 9. januar 2025, Würth Danmark A/S mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (FMI)

Sagen angik et offentligt udbud efter udbudslovens afsnit II af en rammeaftale vedrørende indkøb af håndværktøj, værkstedsmaskiner, befæstelse, kemi- og olieprodukter samt arbejds- og sikkerhedsbeklædning i professionel kvalitet til brug for understøttelse af behovet hos alle operative enheder og styrelser under Forsvarsministeriet.

FMI gennemførte et udbud af en rammeaftale om et sortiment af bl.a. værktøj og arbejdsbeklædning. Sagen angik, hvordan tilbudsgivere skulle udfylde tilbudslisten, og hvilke fejl der kunne accepteres.

Klagenævnet fastslog, at en mangelfuld produktbeskrivelse som udgangspunkt ikke medfører ukonditionsmæssighed, hvis den ikke er i strid med kravspecifikationen. Klagenævnet fandt endvidere, at konstaterede fejl i tilbuddet var af en sådan karakter, at de kunne kapitaliseres, uden at det ændrede udfaldet af evalueringen. Klagenævnet fastslog desuden, at ordregiver ikke var forpligtet til at give detaljerede prisoplysninger på varelinjeniveau i begrundelsen, når dette kunne skade konkurrencen.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Kendelse af 10. januar 2025, Gavdi A/S mod DSB

Sagen angik et udbud med forhandling efter forsyningsvirksomhedsdirektivet (direktiv 2014/25/EU) af en kontrakt om anskaffelse af et standard lønsystem samt konfiguration og vedligeholdelse af DSB's tidsevaluering.

DSB gennemførte et udbud med forhandling vedrørende et lønsystem. Tildelingskriteriet var bedste forhold mellem pris og kvalitet, hvor underkriteriet Pris vægtede 25 %.

Den vindende tilbudsgiver, UVdata, støttede sig på moderselskabet KMD's tekniske og faglige formåen.

Af udbudsbekendtgørelsen fremgik, at hvis en tilbudsgiver støttede sig på andre virksomheders finansielle og økonomiske formåen, så skulle der vedlægges et ESPD for de støttende enheder, der bl.a. skulle omfatte erklæringer om omsætning, soliditetsgrad mv. Udbudsbekendtgørelsen indeholdt imidlertid også et tilsvarende afsnit om, at hvis en tilbudsgiver støttede sig på andre virksomheders *tekniske og faglige formåen*, så skulle der også vedlægges et ESPD for disse støttende enheder, der bl.a. skulle omfatte erklæringer om omsætning, soliditetsgrad mv. UVdata havde ikke i tilbuddet oplyst om KMD's omsætning, soliditetsgrad mv.

Klagenævnet fastslog imidlertid, at det for en almindelig oplyst og normalt påpasselig ansøger må have stået klart, at formuleringen vedrørende andre enheders ”tekniske og faglige formåen” udgjorde en skrivefejl, og UVData's tilbud kunne derfor ikke afvises med den begrundelse, at oplysningerne om KMD's finansielle og økonomiske kapacitet ikke var indeholdt i tilbuddet.

Klagenævnet fastslog endvidere, at kontrakten var indgået med UVData med KMD som en støttende enhed, og det forhold, at det af en pressemeddelelse fremgik, at kontrakten var indgået med KMD, gjorde ingen forskel heri.

Klagenævnet fastslog desuden, at evalueringsmodellen og den kvalitative evaluering var lovlige, og at en efterfølgende udskydelse af ibrugtagningsdatoen var hjemlet i kontrakten.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Kendelse af 24. januar 2025, Kyndryl Danmark ApS mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (FMI)

Kendelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.2.1 Udbud med forhandling

Kendelse af 7. februar 2025, Vognmand Andreas R. Søborg A/S mod Odsherred Kommune

Sagen angik et offentligt udbud af en kontrakt vedrørende transport af affald fra genbrugsstationer.

Odsherred Kommune gennemførte et udbud vedrørende affaldstransport. Vognmand Andreas R. Søborg A/S' tilbud blev afvist med henvisning til manglende opfyldelse af krav til teknisk og faglig formåen. Odsherred Kommune mente ikke, at de forelagte referencer var sammenlignelige med den udbudte opgaves art og størrelse. Udbudsmaterialet beskrev imidlertid, at nye aktører på markedet kunne opfylde referencekravet på anden vis. Kommunen havde imidlertid ikke i udbudsmaterialet præciseret, hvad der skulle til.

Klagenævnet fandt, at referencekravet var uklart formuleret, og ansvaret for denne uklarhed påhvilede kommunen. Da kommunen ikke havde vurderet, om Vognmand Andreas R. Søborg A/S på anden vis havde dokumenteret den nødvendige erfaring, fandt klagenævnet, at afvisningen var i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 18, stk. 1).

Klagenævnet annullerede derfor kommunens beslutning om at afvise Vognmand Andreas R. Søborg A/S' tilbud.

Delkendelse af 14. februar 2025, X Light I/S mod Hillerød Kommune

Sagen angik et begrænset udbud efter udbudsloven af en rammeaftale om levering af lysarmaturer.

Sagen handlede om, hvorvidt det vindende tilbud opfyldte en række mindstekrav, bl.a. om at LED og driver i nogle lysarmaturer skulle kunne udskiftes uden brug af specialværktøj og kunne udføres af en elektriker. Videre handlede sagen om, hvorvidt evalueringsmodellen var lovlig.

Klagenævnet fastslog, at der ikke var grundlag for at anse det vindende tilbud for ukonditionsmæssigt. Klagenævnet lagde herved vægt på bl.a., at der ikke i det vindende tilbud var taget forbehold over for udbudsmaterialet, herunder heller ikke i relation til kravspecifikationens mindstekrav, og tilbuddet derfor efter sit

indhold opfyldte kravene i udbudsmaterialet. Tilbudsgiveren havde efter klagerens indsigelse bekræftet, at de tilbudte lysarmaturer levede op til de stillede mindstekrav, og nærmere redegjort herfor. Klagenævnet fandt det herefter ikke godtgjort, at det tilbudte ikke levede op til kravspecifikationen.

Klagenævnet fastslog endvidere, at den fastlagte evalueringsmodel var i overensstemmelse med udbudslovens § 160, og at evalueringen var gennemført i overensstemmelse hermed. Klagenævnet tillagde derfor ikke klagen opsættende virkning.

Klagen blev efterfølgende tilbagekaldt, hvorfor delkendelen er klagenævnets endelige afgørelse.

Delkendelse af 28. februar 2025, Jacobs Douwe Egberts DK ApS (JDE) mod Syddansk Universitet

Sagen angik et offentligt udbud efter udbudsloven af en rammeaftale om indkøb af kaffe, te og maskiner mv. samt service.

JDE, der var en forbigået tilbudsgiver, ønskede efter tilbudsfristens udløb at udskifte et af de tilbudte produkter med et nyt produkt, idet det tilbudte produkt ikke længere kunne leveres. Syddansk Universitet afviste herefter tilbuddet fra JDE som ukonditionsmæssigt.

Klagenævnet fastslog, at en sådan ændring måtte anses som afgivelse af et nyt tilbud, og at tilbuddet derfor var ukonditionsmæssigt, hvorfor Syddansk Universitet havde været berettiget til at afvise tilbuddet. Klagenævnet fandt også, at den anvendte evalueringsmodel ikke var i strid med gennemsigtighedsprincippet.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Delkendelse af 2. juli 2025, Nordian ApS mod Region Hovedstadens Akutberedskab

Sagen angik et udbud med forhandling efter udbudslovens afsnit II af fem delaftaler om siddende patienttransport.

Udbudsmaterialet indeholdt en vejledende sidebegrænsning om, at tilbudsgivernes løsningsbeskrivelse maksimalt "bør" fylde 20 sider, og at beskrivelser ud over de første 20 sider ikke kan "forventes" at indgå i vurderingen. Under forhandlingerne gav regionen udtryk for, at sidebegrænsningen ikke ville blive håndhævet, men begrænsningen blev senere lagt til grund ved evalueringen.

Klagenævnet fastslog, at formuleringerne i udbudsmaterialet var uklare, og at ordregiver ved efterfølgende at håndhæve sidebegrænsningen havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed.

Betingelsen om fumus boni juris var derfor opfyldt. Da betingelsen om uopsættelighed imidlertid ikke var opfyldt, blev klagen ikke tillagt opsættende virkning.

Tildelingsbeslutningen blev efterfølgende annulleret og klagen tilbagekaldt, hvorfor delkendelsen er klagenævnets endelige afgørelse.

Kendelse af 11. juli 2025, Ketner-Utsch A/S mod Skatteforvaltningen v/Motorstyrelsen

Kendelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.2.1 Udbud med forhandling

Kendelse af 15. august 2025, Balmung Medical Handel GmbH mod Region Nordjylland, Region Midtjylland, Region Syddanmark og Region Sjælland

Sagen angik et offentligt udbud efter udbudslovens afsnit II af en rammeaftale om levering af injektions-sprøjter og kanyler

Af udbudsbekendtgørelsen fremgik, at tildelingen ville ske på baggrund af kriterierne "Økonomi" (vægtet 40 %), "Kvalitet" (vægtet 50 %) og "Bæredygtighed" (vægtet 10 %). Ved evaluering af kriteriet "Bæredygtighed" ville det blive tillagt positiv vægt, hvis de tilbudte produkter blev produceret af en virksomhed, der var certificeret i henhold til ISO14001, EMAS eller tilsvarende, ligesom det ville blive tillagt positiv vægt, hvis producenten havde en officielt Science Based Target initiatives godkendt klimamålsætning eller tilsvarende.

Den udbudte kontrakt indeholdt et punkt vedrørende "Miljøindsats", hvor der blev stillet en række krav til leverandøren, bl.a. at leverandøren "i forbindelse med gennemførelsen af Kontrakten [skulle] arbejde målrettet med et effektivt miljøstyringssystem, f.eks. ISO14001 eller tilsvarende og ... til stadighed udbygge virksomhedens miljøindsats". Leverandøren skulle endvidere aktivt medvirke til "fortsatte forbedringer af miljø, teknologi og økonomi i forbindelse med Kontrakten, herunder ved at mindske energi- og materialeforbrug mest muligt" samt "afhjælpe såvel miljø- som arbejdsmiljøproblemer i Produktets livscyklus, f.eks. ved Produktets, og dets emballages, udformning, materiale og vægt."

Klageren har gjort gældende bl.a., at kravene til "bæredygtighed" ikke er "forbundet med kontraktens genstand" og derfor ikke kan stilles.

Klagenævnet har valgt at forelægge sagen for EU-Domstolen. Klagenævnet har stillet seks spørgsmål, der kan opsummeres som følger:

1. Skal udbudsdirektivets artikel 67, stk. 2 og 3, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for anvendelsen af et kriterium om bæredygtighed for tildeling af kontrakter, hvorefter det tillægges positiv vægt, at producenten af de varer, der tilbydes, er certificeret i henhold til ISO14001, EMAS eller tilsvarende henholdsvis har en officielt Science Based Target initiatives-godkendt klimamålsætning eller tilsvarende?
2. Skal udbudsdirektivets artikel 70 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for fastsættelsen som kontraktkrav, a) at leverandøren i forbindelse med gennemførelsen af kontrakten skal arbejde målrettet med et effektivt miljøstyringssystem, f.eks. ISO14001 eller tilsvarende, b) at leverandøren til stadighed skal udbygge virksomhedens miljøindsats, c) at leverandøren aktivt skal medvirke til fortsatte forbedringer af miljø, teknologi og økonomi i forbindelse med kontrakten, herunder ved at mindske energi- og materialeforbrug mest muligt og d) at leverandøren skal sørge for at afhjælpe såvel miljø- som arbejdsmiljøproblemer i produktets livscyklus, f.eks. ved produktets, og dets emballages, udformning, materiale og vægt?

Sagen verserer for EU-Domstolen under sagsnummer C-552/25.

Kendelse af 25. september 2025, Zeppelin Danmark A/S mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (FMI)

Sagen angik et offentligt udbud efter udbudsloven af en rammeaftale om anskaffelse af læssemaskiner til Forsvaret og tilhørende beskyttelse, løst udstyr, logistik og vedligeholdelse, dokumentation og tjenesteydelser.

Udbuddet var overgået til udbud med forhandling efter udbudslovens § 80, stk. 1 (direktiv 2014/24/EU artikel 32, stk. 2), da der ikke var modtaget nogle tilbud ved det gennemførte offentlige udbud. Forhandlingerne blev gennemført med én af de potentielle tilbudsgivere, der havde deltaget i det forudgående forløb. I forbindelse med forhandlingerne, der strakte sig over 2 år, blev der foretaget ændringer af udbudsmaterialet.

Klagenævnet fastslog, at FMI havde ændret grundlæggende elementer, herunder ved at frafalde mindstekrav og ændre rammeaftalen på en sådan måde, at dens anvendelsesområde var blevet betydeligt udvidet. Endvidere indebar ændring af prisstrukturen en væsentlig ændring. Udbuddet burde derfor have været genudbudt.

Vedrørende den lange forhandlingsperiode udtalte klagenævnet, at udbudslovens § 80, stk. 1 (direktiv 2014/24/EU artikel 32, stk. 2), ikke fastsætter grænser for, hvor lang tid forhandlingerne må vare ved, men at proportionalitetsprincippet må indebære, at forhandlingsperioden skal stå i rimeligt forhold til den udbudte ydelse og karakteren og omfanget af de forhold, der begrundede overgangen til udbud med forhandling, og som almindeligvis må formodes at skulle indgå i forhandlingerne. Efter en konkret vurdering fandt klagenævnet, at proportionalitetsprincippet ikke var overtrådt i det konkrete tilfælde.

Rammeaftalen blev erklæret for uden virkning for fremtidige leverancer, og der blev pålagt en økonomisk sanktion på 2,6 mio. kr.

Klagenævnet tog endvidere stilling til et spørgsmål om fortolkning af klagefristerne i lov om Klagenævnet for Udbud § 7. Klagenævnet fastslog, at når der er tale om en rammeaftale indgået på baggrund af et offentligt udbud, der er overgået til forhandling i medfør af udbudslovens § 80 (direktiv 2014/24/EU artikel 32, stk. 2), så gælder der ikke en kortere frist for at klage end ved andre situationer, hvor der klages over indgåelse af en rammeaftale.

Kendelse af 25. november 2025, Mediq Danmark A/S mod Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S (SKI)

Sagen angik et offentligt udbud efter udbudsloven af en rammeaftale om levering af sygeplejeartikler.

Sagen angår opfyldelse af fastsatte krav i kravspecifikationen, herunder ordregivers undersøgelsespligt af det vindende tilbud.

Udbuddet havde en anslået værdi på 583 mio. kr. og blev tildelt efter bedste forhold mellem pris og kvalitet. Efter gennemførelse af udbuddet og meddelelse om tildeling viste det sig, at det vindende tilbud ikke opfyldte fastsatte krav på flere varelinjer.

Sagen vedrørte også, om SKI havde pligt til at kontrollere E-kataloget i udbuddet, og om SKI i kontraktfasen havde accepteret leverancer i strid med mindstekrav.

Klagenævnet fastslog, at tilbuddet var ukonditionsmæssigt på visse punkter, men at SKI ikke havde haft grundlag for at konstatere dette på baggrund af tilbuddet. SKI havde derfor ikke tilsidesat sin undersøgelsespligt.

Efter indholdet af udbudsmaterialet fandt klagenævnet også, at SKI ikke havde pålagt sig selv en udvidet undersøgelsesforpligtelse ved at have fastlagt en tidsplan og proces for udbuddet, hvor E-kataloget skulle

oprettes og godkendes af SKI, da oprettelsen af E-kataloget først ville blive iværksat efter indgåelse af rammeaftalen, og da det specifikt fremgik af udbudsbetingelserne, at oprettelsen af E-kataloget alene indebar en kontrol og godkendelse af kravene til E-katalogets indhold og format. Der var ikke tale om en kontrol eller godkendelse af tilbuddets materielle indhold eller konditionsmæssighed, herunder om de tilbudte produkter opfyldte kravene.

Der var derfor ikke grundlag for at fastslå, at SKI havde accepteret ændringer i rammeaftalen, der udgjorde ændringer af grundlæggende elementer i rammeaftalen i strid med udbudslovens § 178 (direktiv 2014/24/EU artikel 72, stk. 4 og 5) og udbudslovens § 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 18, stk. 1).

Klagen blev derfor ikke taget til følge.

Delkendelse af 7. november 2025, Daarbak Group A/S mod Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S (SKI)

Sagen angik et offentligt udbud efter udbudsloven af en SKI-rammeaftale om kontorartikler.

Sagen omhandlede, om en lang række mindstekrav var skræddersyet til den eksisterende leverandør.

Klagenævnet fastslog bl.a., at de fastsatte mindstekrav, uanset at de var meget detaljerede, ikke var egnet til at begrænse konkurrencen, og at andre økonomiske aktører havde haft lige adgang til udbuddet.

Klagenævnet fandt endvidere, at tidsplanen og evalueringen ikke var i strid med udbudsreglerne, og udtalte, at en stram tidsplan ikke uretmæssigt favoriserede den eksisterende leverandør, idet Daarbak Group konkret havde haft mulighed for at opfylde tidsplanen.

Klagenævnet fandt endvidere ikke, at det vindende tilbud var ukonditionsmæssigt.

Betingelsen om fumus boni juris var herefter ikke opfyldt, hvorfor klagen ikke blev tillagt opsættende virkning.

Klagen blev efterfølgende tilbagekaldt, og delkendelsen er derfor klagenævnets endelige afgørelse.

Kendelse af 8. december 2025, T1A A/S mod Region Hovedstaden

Sagen angik et offentligt udbud om bortskaffelse af it-udstyr.

Sagen vedrørte bl.a., om den vindende tilbudsgiver, der var et nystartet selskab, opfyldte minimumskravene til økonomisk og finansiel formåen, opfyldte minimumskravene til teknisk og faglig formåen og havde dokumenteret at være ISO-certificeret. Videre angik sagen, om udbudsmaterialet burde have været udformet anderledes, og om evalueringen var sket i overensstemmelse med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 18, stk. 1).

Klagenævnet fandt bl.a., at der ikke var grundlag for at konstatere, at tilbuddet fra den vindende tilbudsgiver burde have været afvist som ukonditionsmæssigt, eller at udbudsmaterialet burde have været udformet anderledes. Der var heller ikke grundlag for at fastslå, at Region Hovedstaden havde overskredet den vide

grænse for sit evalueringsskøn eller lagt vægt på forhold, der ikke var i overensstemmelse med udbudsmaterialet, eller at evalueringen i øvrigt ikke var sket i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og ligebehandling i udbudslovens § 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 18, stk. 1).

Klagen blev derfor ikke taget til følge.

2.2.4 Evaluering, herunder valg af evalueringsmodel

Kendelse af 10. januar 2025, Gavdi A/S mod DSB

Kendelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.2.3 Krav til udbudsbetingelserne, herunder mindstekrav, og udbuddets tilrettelæggelse

Kendelse af 15. januar 2025, KMD A/S mod Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)

Sagen angik et udbud med forhandling efter udbudsloven af en kontrakt om levering af drift, vedligehold og videreudvikling mv. af et it-system til en værdi på 240 mio. kr.

Sagen vedrørte, om ATP i sin evaluering havde lagt vægt på forhold, som ikke var beskrevet i udbudsmaterialet.

Klagenævnet fastslog, at ordregiver ikke er forpligtet til at beskrive alle forhold, der indgår i evalueringen, men kun forhold af væsentlig betydning eller usædvanlig karakter.

Klagenævnet fandt, at ATP's evaluering var i overensstemmelse med udbudsmaterialet, og at der ikke var grundlag for at antage, at ATP havde lagt vægt på forhold, som ikke efter en sædvanlig forståelse for en rimeligt oplyst og normalt påpasselig tilbudsgiver lå inden for rammerne af de enkelte krav.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Kendelse af 20. januar 2025, Kongsvang Cleaning & Facility A/S mod Jammerbugt Kommune

Sagen angik Jammerbugt Kommunes genudbud af rengøringservice, lovligheden af evalueringsmodellen og verificering af den vindende tilbudsgivers pålidelighed.

Sagen vedrørte to delkontrakter om rengøringservice med tildelingskriteriet bedste forhold mellem pris og kvalitet.

Ved tilbudsfristens udløb havde Jammerbugt Kommune modtaget to konditionsmæssige tilbud fra henholdsvis Kongsvang Cleaning og KN Rengøring. Den 21. marts 2024 besluttede kommunen at tildele begge delkontrakter til KN Rengøring.

Evalueringsmodellen byggede på underkriterierne pris (50 %), ydelsesberegning (25 %), organisation/arbejdsmiljø (5 %), leveringssikkerhed (10 %) og kvalitetssikring (10 %). Under "Ydelsesberegning" blev der anvendt en matematisk formel (yPoint), der konverterede tilbudte timer til point.

I en af de udbudte delaftaler var pris-spredningen 5,7 %, hvorfor den primære prismodel blev anvendt. Kongsvang Cleaning fik 10 point for pris og KN Rengøring fik 8,58.

For underkriteriet "Ydelsesberegning" opnåede KN Rengøring 10 point og Kongsvang Rengøring 0.

Klagen gik bl.a. på, om "Ydelsesberegning"-modellen var egnet og lovlig efter udbudslovens § 160 og § 161 (direktiv 2014/24/EU artikel 67, stk. 1).

Klagenævnet fastslog, at kommunen havde beskrevet og anvendt evalueringsmodellen som angivet, og at modellen var egnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud. At forskellige timeangivelser i enkelte tilfælde kunne give samme yPoint, ændrede ikke, at modellen behandlede tilbuddene ensartet og forudsigeligt.

Klagenævnet lagde vægt på, at "Ydelsesberegning" var et kvalitativt underkriterium med matematisk formel, som indgik i den samlede vurdering. Der var herefter ikke grundlag for at anse modellen for usaglig eller i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed.

Klagen angik endvidere, om kommunen ulovligt havde tildelt kontrakten til KN Rengøring uden at verificere virksomhedens pålidelighed efter udbudslovens § 137 (direktiv 2014/24/EU artikel 57, stk. 4, litra a, b, c, d, g og i) og § 138 (direktiv 2014/24/EU artikel 57, stk. 6 og 7). Jammerbugt Kommune havde indhentet en vejledende udtalelse om KN Rengørings pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter de dagældende regler, fordi Herlev Kommune havde fremsat et erstatningskrav mod KN Rengøring. Der verse-rede således en voldgiftssag mellem Herlev Kommune og KN Rengøring, men den var ikke afgjort endnu. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udtalte, at KN Rengøring havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at virksomheden var pålidelig. Jammerbugt Kommune besluttede at følge styrelsens udtalelse og udelukkede derfor ikke KN Rengøring fra udbuddet.

Klagenævnet udtalte, at uden dom eller anden afgørelse var KN Rengøring ikke "pålagt" at betale erstatning efter § 138, stk. 3, nr. 1 (direktiv 2014/24/EU artikel 57, stk. 6 og 7). Den omstændighed, at Herlev Kommune havde fremsat et erstatningskrav, indebar således ikke, at KN Rengøring var pålagt at betale en erstatning, som virksomheden i øvrigt havde fremsat indsigelser overfor. Kongsvang Cleaning fik derfor ikke medhold i sin påstand om, at kommunen havde handlet i strid med udbudsreglerne ved ikke at udelukke KN Rengøring fra udbuddet.

Der var på denne baggrund ikke grundlag for at annullere tildelingsbeslutningerne af 21. marts 2024.

Klagen blev derfor ikke taget til følge.

Kendelse af 20. marts 2025, ILS Danmark ApS mod Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Syddanmark, Region Sjælland og Region Hovedstaden

Sagen angik regionernes afvisning af ILS Danmarks tilbud som ukonditionsmæssigt i et udbud om laserkas-setteprintere.

Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Syddanmark, Region Sjælland og Region Hovedstaden ud-bød en rammeaftale for patologi-afdelinger. Udbuddet blev gennemført i regi af Regionernes Fælles Indkøb med Region Midtjylland som tovholder. Tildelingskriteriet var bedste forhold mellem pris og kvalitet.

Der indkom bl.a. tilbud fra ILS Danmark ApS og Axlab A/S.

Den 16. december 2024 meddelte Regionerne, at ILS Danmarks tilbud var ukonditionsmæssigt. Begrundelsen var, at et prisfelt i Kontraktbilag 3, fanen "Reservedele og komponenter", ikke var udfyldt. Feltet vedrørte prisen på årlig reservedels- og komponentforsikring for dele under 15.000 kr.

Det fremgik af udbudsbetingelserne, at optioner på service og reservedele/komponenter skulle prissættes separat i tilbudslisten. Det var samtidig et krav, at alle efterspurgte dokumenter og prisfelter blev udfyldt, for at tilbuddet kunne tages i betragtning.

ILS Danmark indgav klage med påstand om overtrædelse af principperne om ligebehandling og gennemsigtighed samt om annulation af tildelingsbeslutningen.

Klagenævnet lagde til grund, at der var krav om prissætning af reservedels- og komponentforsikring for både dele over og under 15.000 kr. Når prisfeltet for forsikring under 15.000 kr. ikke var udfyldt, var tilbuddet formelt mangelfuldt.

Klagenævnet udtalte, at ordregiver som udgangspunkt skal se bort fra tilbud, der ikke nøje overholder udbudsbetingelsernes forskrifter.

Klagenævnet fandt, at udbudsmaterialet ikke var uklart for en normalt påpasselig tilbudsgiver. Regionerne var derfor berettiget til at forkaste ILS Danmarks tilbud som ukonditionsmæssigt.

Som følge heraf var der ikke grundlag for at annullere tildelingsbeslutningen, og klagen blev derfor ikke taget til følge.

Kendelse af 4. april 2025, Røder & Mortensens Eftf. A/S mod Københavns Kommune

Sagen angik Københavns Kommunes afvisning af et tilbud i et udbud af el-installationsydelser og spørgsmålet om annulation af tildelingsbeslutningen.

Københavns Kommune genudbød som offentligt udbud efter udbudsloven en rammeaftale om håndværkerydelser. Udbuddets samlede anslåede værdi var 440 mio. kr. ekskl. moms, delaftalen om el var anslået til 105,5 mio. kr. ekskl. moms.

Røder & Mortensens Eftf. A/S indgav klage den 19. december 2024. Klagen angik bl.a. kommunens afvisning af tilbuddet som ukonditionsmæssigt.

Udbudsbetingelserne krævede tre referencer, herunder én reference med minimumsværdi på 200.000 kr. ekskl. moms. Kommunen konstaterede, at Røder & Mortensens ikke havde indleveret en reference, der opfyldte kravet på 200.000 kr.

Efter udbudslovens § 159, stk. 2, nr. 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 56, stk. 1), kan der kun tildeles kontrakt, hvis minimumskrav til egnethed er opfyldt. En ordregiver kan i henhold til § 159, stk. 5 (direktiv 2014/24/EU artikel 56, stk. 3), anmode tilbudsgiver om at supplere sit tilbud, men er ikke forpligtet hertil.

Klagenævnet lagde til grund, at der ikke forelå åbenlyse fejl, der udløste pligt til at indhente supplerende oplysninger. Kommunen var derfor berettiget og forpligtet til at afvise tilbuddet som ukonditionsmæssigt.

Klagenævnet udtalte også, at en ordregiver alene kan lægge vægt på oplysninger i tilbuddet og ikke indtage eget kendskab til tilbudsgiver. Det var derfor i overensstemmelse med udbudsreglerne, at kommunen ikke inddrog tidligere erfaringer med Røder & Mortensen.

Klagenævnet fandt ikke, at kommunen var forpligtet til at anmode om supplerende dokumentation eller berigtigelse. Det forhold, at nogle referencer vedrørte opgaver for kommunen, ændrede ikke herpå.

Afvisningen af tilbuddet var herefter i overensstemmelse med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed. Der var derfor ikke grundlag for at annullere tildelingsbeslutningen.

Klagen blev således ikke taget til følge.

Kendelse af 12. juni 2025, Exodraft Energy HP A/S mod Billund Varmeværk A.m.b.a.

Sagen angik et udbud med forhandling med forudgående indkaldelse af tilbud efter forsyningsvirksomhedsdirektivet af et luft/vand varmepumpeanlæg, der skulle producere fjernvarme i samarbejde med de eksisterende produktionsenheder.

Billund Varmeværk udbød et luft/vand varmepumpeanlæg. Tildelingskriteriet var bedste forhold mellem pris og kvalitet med underkriterierne: Pris (TCO pr. MW) vægtet 50 %, Teknisk løsning vægtet 35 %, Projekt og serviceorganisation vægtet 10 % og Arbejdsmiljø, Sikkerhed og Sundhed vægtet 5 %.

Billund Varmeværk prækvalificerede tre virksomheder, som afgav endeligt tilbud, og kontrakten blev indgået med Krebs den 2. juli 2024.

Klagen vedrørte, om Billund Varmeværk havde begået en række fejl i forbindelse med evalueringen. Klagen vedrørte endvidere det forhold, at varmeverket ikke havde orienteret om alle dele af evalueringsmodellen, idet det ikke var angivet i udbudsmaterialet, hvordan evalueringen af optioner ville blive foretaget, og at tilbudsgiverne ikke havde haft samme forudsætninger for afgivelse af tilbud, herunder bl.a. ved ikke at have fået oplyst, at der kunne indgås kontrakt uden optioner, og/eller at disse kunne udskydes til senere.

Klagenævnet fastslog, at Billund Varmeværk havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet i forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 36 og bekendtgørelse nr. 1078 af 29. juni 2022 § 15, jf. udbudslovens § 160, stk. 1, da evalueringsmetoden, som varmeverket anvendte, ikke havde været entydigt fastlagt og beskrevet på forhånd. Klagenævnet lagde herved vægt på, at det ikke fremgik klart af udbudsbetingelserne, tilbudslisten eller den efterfølgende annoncering, hvordan varmeverket ville forholde sig til den evalueringstekniske pris, hvis ikke alle tilbudsgivere afgav tilbud på samtlige optioner, og dette ikke var udtryk for, at disse tilbudsgivere havde taget forbehold.

Klagenævnet fandt derimod, at Billund Varmeværk ikke havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet ved ikke udtrykkeligt at lægge vægt på Exodrafts ISO-certificeringer, herunder da det ikke fremgik af underkriteriet "Arbejdsmiljø, Sikkerhed og Sundhed", at der ville blive lagt vægt på ISO-certificeringer. Der var ikke grundlag for at fastslå, at den indgåede kontrakt ikke indeholdt samtlige tilbudte optioner. Der var efter en samlet vurdering heller ikke grundlag for at tilsidesætte Billund Varmeværks skøn over, at den vindende tilbudsgivers pris ikke forekom unormalt lav.

Da udbudsmaterialet var uklart og ikke egnet til at danne grundlag for en lovlig tildelingsbeslutning, annullerede klagenævnet tildelingsbeslutningen.

Kendelse af 19. juni 2025, BLS International Services Limited mod Udenrigsministeriet

Kendelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.2.6 Koncessionsdirektivet

Kendelse af 8. juli 2025, TPA Solutions ApS mod Udenrigsministeriet

Sagen angik et udbud med forhandling efter forsvars- og sikkerhedsdirektivet af en rammeaftale om IT-kabling og teknisk sikring til en anslået værdi af 315 mio. kr. og en maksimal værdi på 375 mio. kr.

Der var i udbudsmaterialet stillet krav om, at ansøgerne skulle afgive en tro og love-erklæring om, at de ikke var omfattet af en udelukkelsesgrund.

To ansøgninger, fra henholdsvis Atea A/S og Kemp & Lauritzen A/S, manglede ved udløbet af ansøgningsfristen tro og love-erklæringer om udelukkelsesgrundene. Udenrigsministeriet indhentede efterfølgende erklæringerne.

Sagen vedrørte bl.a., om Atea og Kemp & Lauritzen levede op til kravene i udbudsmaterialet, idet deres tilbud ikke indeholdt tro og love-erklæringen.

Klagenævnet fandt, at det ikke fremgik udtrykkeligt af udbudsmaterialet, at manglende indsendelse af tro og love-erklæring om udelukkelsesgrundene ville medføre, at ansøgningen om prækvalifikation ville blive afvist.

Efter karakteren af tro og love-erklæringerne fandt klagenævnet det endvidere ikke godtgjort, at fremsendelse af erklæringerne efter ansøgningsfristens udløb konkret havde medført, at de to ansøgere havde opnået eller kunne opnå en konkurrencefordel, og der var derfor ikke tale om indgivelse af nye ansøgninger. Klagenævnet udtalte i den forbindelse, at tro og love-erklæringerne efter det oplyste vedrørte objektivt kontrollerbare oplysninger om virksomhedernes forhold og situation på ansøgningstidspunktet, og at det ikke ændrede herved, at erklæringerne blev indgivet nogle dage efter ansøgningsfristens udløb.

Det var derfor ikke påvist, at Udenrigsministeriet havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet i forsvars- og sikkerhedsdirektivets artikel 4.

Klagen blev ikke taget til følge.

Kendelse af 9. juli 2025, Apcoa Parking Danmark A/S mod Region Hovedstaden

Kendelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.2.6 Koncessionsdirektivet.

Kendelse af 10. oktober 2025, CGI Danmark A/S mod Erhvervsstyrelsen

Sagen angik et miniudbud af en kontrakt vedrørende IT-konsulentytelser.

I miniudbuddet skulle tilbudsgiverne stille med et team af konsulenter, som kunne bestå af både "centrale" konsulenter og "decentrale" konsulenter. Forskellen på de to typer konsulenter var, om de arbejdede fra

Erhvervsstyrelsens lokaler eller ej. Tilbudsgiverne skulle oplyse en timepris for henholdsvis centrale og decentrale konsulenter. Den gennemsnitlige timepris for det tilbudte team indgik i evalueringen.

Derudover havde Erhvervsstyrelsen mulighed for at stille krav om, at teamet i spidsbelastningsperioder blev udvidet. Det var ikke givet, at teamet ved en sådan udvidelse fortsat ville have den samme forholdsmæssige fordeling mellem centrale og decentrale konsulenter, som evalueringen var blevet foretaget på baggrund af.

CGI Danmark gjorde gældende, at evalueringsmodellen ikke var egnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Klagenævnet fandt, at evalueringsmodellen var gennemsigtig, og at alle tilbudsgivere havde haft lige adgang til at optimere deres tilbud. Den omstændighed, at der i kontraktperioden kunne opstå behov for ændringer i leverandørens anvendelse af centrale og decentrale ressourcer i forhold til den allokering, der fremgik af tilbuddene, kunne ikke i sig selv indebære, at evalueringsmodellen var uegnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Klagen blev herefter ikke taget til følge

Kendelse af 17. december 2025, KONE A/S mod DSB

Sagen angik DSB's udbud om teknisk vedligehold af elevatorer m.v. og lovligheden af den anvendte evalueringsmodel for pris og kvalitet.

DSB udbød den 13. januar 2025 en landsdækkende rammeaftale efter forsyningsvirksomhedsdirektivet om service og vedligehold af DSB's elevatorer, rulletrapper og lifte med en anslået værdi på 659 mio. kroner.

KONE A/S indgav ikke ansøgning om prækvalifikation, men klagede til klagenævnet.

Sagen vedrørte især en sekundær pris-evalueringsmodel (korrektionsmodel) samt spørgsmål om den kvalitative evaluering og egnethedskrav.

Klagenævnet fandt bl.a., at anvendelsen af korrektionsmodellen afhang af KONE's vurdering af kvaliteten af de tilbudte løsninger efter åbningen af tilbuddene. KONE's vurdering af underkriteriet "Kvalitet" kunne i så fald blive bestemmende for tildelingen af point for underkriteriet "Pris". Dette var i strid med udbudslovens § 160, hvorefter parametrene i evalueringsmodellen ikke må bero på ordregivers valg eller vurdering.

Klagenævnet udtalte også, at en sådan model fører til uigennemsigtighed og uensartede betingelser for tilbudsgiverne.

Herefter fastslog klagenævnet, at DSB's sekundære pris-evalueringsmodel var i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed.

Klagenævnet vurderede endvidere, at der ikke var grundlag for at fastslå, at DSB havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed ved den kvalitative evaluering og de fastsatte egnethedskrav.

Klagenævnet udtalte herefter, at korrektionsmodellen efter det oplyste ikke havde været anvendt i forbindelse med tilbudsevalueringen eller haft betydning for evalueringen. Der var heller ikke oplysninger om, at korrektionsmodellen eller evalueringsmodellen for underkriteriet "Pris" i øvrigt havde påvirket deltagelsen i udbuddet.

Klagenævnet fandt på den baggrund efter en konkret væsentlighedsvurdering, at DSB's overtrædelse vedrørende korrektionsmodellen ikke havde haft en sådan betydning for DSB's tildelingsbeslutning, at der var grundlag for at annullere beslutningen.

Klagen blev på denne baggrund delvist taget til følge.

2.2.5 Rammeaftaler

Kendelse af 11. juli 2025, Ketner-Utsch A/S mod Skatteforvaltningen v/Motorstyrelsen

Kendelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.2.1 Udbud med forhandling

2.2.6 Koncessionsdirektivet

Kendelse af 19. juni 2025, BLS International Services Limited mod Udenrigsministeriet

Sagen angik et udbud efter koncessionsdirektivet af en kontrakt om "global outsourcing of receipt of applications for visa and residence/work permits".

BLS International Services, der var en forbigået tilbudsgiver, gjorde gældende, at Udenrigsministeriet havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i koncessionsdirektivets artikel 3 ved i forbindelse med evalueringen af det vindende tilbud at have lagt positiv vægt på forhold, som ikke fremgik af udbudsmaterialet, og ved at have evalueret BLS International Services' tilbud for lavt.

Klagenævnet fandt, at der ikke var grundlag for at fastslå, at Udenrigsministeriet ved sin evaluering åbenbart havde overskredet den vide grænse for ordregiverens evalueringsskøn eller havde handlet usagligt ved evalueringen af tilbuddene. Der var heller ikke grundlag for at antage, at den vindende tilbudsgiver ved at være den eksisterende leverandør havde haft en uberettiget fordel.

Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Kendelse af 9. juli 2025, Apcoa Parking Danmark A/S mod Region Hovedstaden

Sagen angik et udbud efter koncessionsdirektivet af en kontrakt vedrørende parkeringskontrol på Region Hovedstadens hospitaler.

Regionen udbød en kontrakt om parkeringskontrol på regionens hospitaler med 36 måneders varighed og mulighed for forlængelse. Kontraktens værdi var anslået til ca. 17 mio. kr. årligt (op til ca. 85 mio. kr. samlet). Tildelingskriteriet var bedste forhold mellem pris og kvalitet, hvor pris vægtede 20 % og kvalitet vægtede 80 %.

Ved tilbudsfristens udløb havde Region Hovedstaden modtaget tre tilbud, herunder fra Apcoa Parking og ParkZone. Den 24. november 2023 tildelte regionen kontrakten til ParkZone.

Klagenævnet fastslog i kendelsen bl.a., at kontrakten om parkeringskontrol korrekt var blevet udbudt efter koncessionsdirektivet, idet betingelserne om, at vederlaget består i en udnyttelsesret, og at der ved tildelingen af koncessionen overføres en driftsrisiko til leverandøren var opfyldt. Dette gjaldt også, selvom kontrakten indeholdt en række begrænsende klausuler, bl.a. om parkeringsgebyrets størrelse.

Klagenævnet fastslog endvidere bl.a., at et mindstekrav om "let og tilgængelig betalingsparkering" ikke var objektivt formuleret, idet det overlod et skøn til regionen. Mindstekravet var således i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i koncessionsdirektivets artikel 3.

Derudover fandt klagenævnet, at evalueringsmodellen ikke var egnet til at danne grundlag for tildeling af kontrakten, idet den del af kontrakten, der var omfattet af evalueringen af "pris", der vægtede 20 %, kun udgjorde 0,5 % af kontraktens værdi.

Klagen blev delvist taget til følge, og tildelingsbeslutningen blev annulleret.

2.2.7 Udbudslovens afsnit IV

Kendelse af 10. april 2025, Dubex A/S mod DSB

Sagen angik en indhentning af tilbud i henhold til udbudslovens afsnit IV (om offentlige indkøb under tærskelværdierne med klar grænseoverskridende interesse) vedrørende en MDR-service (Managed Detection and Response-service), der skulle integrere med DSB's eksisterende Azure Sentinel-løsning og øvrige Microsoft sikkerhedsprodukter.

DSB underrettede den 7. marts 2024 Dubex om, at DSB havde indgået kontrakt med Truesec. Samtidig afviste DSB en klage, som Dubex havde indgivet til DSB den 15. november 2023.

Dubex klagede herefter den 16. april 2024 til klagenævnet, og sagen vedrørte bl.a., om klagen fra Dubex var indgivet efter klagefristens udløb, og om sagen på denne baggrund skulle afvises.

Klagenævnet udtalte med henvisning til forarbejderne til lov om Klagenævnet for Udbud § 7, stk. 4, nr. 1, og udbudslovens § 171, stk. 4 (direktiv 2014/24/EU artikel 55, stk. 1 og 2), at en underretning i sager omfattet af udbudslovens afsnit IV, for at kunne aktivere klagefristen på 45 dage, skal indeholde en begrundelse, der er tilstrækkelig til, at en forbigået tilbudsgiver kan vurdere, om der er anledning til at indgive en klage. Det er imidlertid ikke et krav, at begrundelsen lever op til kravene i udbudslovens § 171, stk. 4 (direktiv 2014/24/EU artikel 55, stk. 1 og 2), der gælder udbud efter afsnit II og III, om, at en begrundelse skal indeholde oplysninger om det vindende tilbuds karakteristika og relative fordele i relation til de enkelte underkriterier og delkriterier således, at de centrale elementer, der har været væsentlige og udslagsgivende ved bedømmelsen af det vindende tilbud og dermed også den forbigåede tilbudsgiver, belyses.

Da ordregiverens underretning levede op til det lempelige begrundelseskra, og da klagefristen på 45 kalenderdage var udløbet ved klagens indgivelse, blev sagen afvist.

Klagenævnet bemærkede, at selv om Dubex klagede direkte til DSB inden for klagefristen, ændrede det ikke på, at klagen til klagenævnet skulle være indgivet inden 45 dage fra underretningen.

2.2.8 Afvisning

Kendelse af 10. december 2025, Meldgaard Holding A/S mod I/S REFA

Sagen angik I/S REFA's direkte tildeling af en kontrakt om håndtering af forbrændingsslagge.

Meldgaard Holding klagede over, at det kommunale selskab REFA uden forudgående udbud havde indgået en fireårig aftale med det offentligt ejede selskab AFATEK om levering og behandling af affaldsforbrændingsslagge og videreførte denne kontrakt, efter at 70 % af AFATEK blev solgt til en privat virksomhed.

Klagenævnet udtalte, at Meldgaard Holding er et holdingselskab, hvis formål er at besidde aktier samt anden virksomhed besluttet af bestyrelsen. Det var under klagesagen oplyst, at der efter indgivelsen af klage til klagenævnet var sket frasalget af to af Meldgaard Holdings datterselskaber, Meldgaard Sustain A/S og Meldgaard Recycling A/S, og at dette havde indebåret et frasalgt af Meldgaard Holdings samlede slaggeforretning.

Klagenævnet fastslog, at henset til frasalget af Meldgaard Holdings slaggeaktiviteter, og at Meldgaard Holding ikke i øvrigt havde dokumenteret at have en konkret og direkte interesse i at få klagenævnets stillingtagen til, om udbudsreglerne var tilsidesat, var Meldgaard Holding ikke klageberettiget, jf. princippet i lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 1, nr. 1, og klagen blev derfor afvist.

2.2.9 Erstatning

Kendelse af 24. marts 2025, Verdis A/S mod Gribskov Genbrug og Ressourcer A/S

Sagen vedrørte et erstatningskrav fremsat af Verdis mod Gribskov Genbrug, efter at klagenævnet ved kendelse af 29. oktober 2024 havde annulleret Gribskov Genbrugs beslutning om at tildele nogle kontrakter vedrørende indsamling af renovation.

Klagenævnet havde tidligere annulleret Gribskov Genbrugs beslutning om tildeling til Svendsen & Søn Transport ApS, fordi evalueringsmodellen vedrørende pris ikke var fulgt i evalueringen. Verdis opgjorde sin erstatning til 19 mio. kr. på baggrund af den forventede indtjening (positiv opfyldelsesinteresse) i kontraktperioden, idet det var ubestridt, at Verdis ellers ville have fået kontrakten som bedst evaluerede tilbud.

Klagenævnet udtalte, at Verdis havde ret til erstatning, da der var årsagssammenhæng, og Gribskov Genbrug ikke havde påvist, at udbuddet ville blive annulleret frem for at blive tildelt Verdis. Klagenævnet fandt, at der var betydelig usikkerhed omkring tabets nøjagtige størrelse, og at Verdis ikke havde løftet bevisbyrden for sit fulde krav. På denne baggrund blev erstatningens størrelse skønsmæssigt fastsat til 10 mio. kr.

3. AKTINDSIGTSSAGER

3.1. Indledning

Klagenævnets aktindsigtssager efter forvaltningsloven omfatter:

- Afgørelser om klagerens adgang til aktindsigt i dokumenter, som indklagede har fremlagt i forbindelse med sin redegørelse for sagen, og i processkrifter i det omfang sådanne indeholder oplysninger om de andre tilbud. Der kan også være tale om afgørelser om en intervenients adgang til sagens dokumenter.

Klagenævnets endelige afgørelse af klagesagen er en forvaltningsretlig afgørelse, og klageren har som part i sagen ret til partsaktindsigt i klagesagens dokumenter efter reglerne i forvaltningsloven. Klagenævnet meddeler på den baggrund allerede ved nævnets første brev i sagen til indklagede, at nævnet – i overensstemmelse med bestemmelsen i klagenævnsbekendtgørelsens § 7, stk. 1 – vil gøre klageren bekendt med de dokumenter, som indklagede fremsender til klagenævnet. Klagenævnet henleder i den forbindelse indklagedes opmærksomhed på, at klageren har krav på at blive bekendt med de indleverede dokumenter, medmindre en af undtagelsesbestemmelserne i forvaltningsloven finder anvendelse. Skulle der således være dokumenter eller dele af dokumenter (oplysninger), som efter indklagedes opfattelse er unddraget fra klagerens partsaktindsigt efter disse bestemmelser, skal indklagede derfor gøre klagenævnet opmærksom herpå og i den forbindelse angive sin begrundelse med henvisning til den relevante undtagelsesbestemmelse. Indklagede sender sagens dokumenter til klagenævnet og klageren, men kan undlade at fremsende sådanne dokumenter til klageren (og en eventuel intervenient) eller – hvis kun en del af et dokument skal undrages partsaktindsigt – alene fremsende sådanne dokumenter i ekstraheret form.

Klagenævnets aktindsigtssager efter offentlighedsloven omfatter:

- Klager over en ordregivende myndigheds afslag på aktindsigt i en udbudssag, dvs. i sager, hvor klagenævnet er klageinstans, jf. offentlighedslovens § 37. Klagenævnet er derimod ikke rekursinstans ved klager over afslag på aktindsigt i sager, der ikke kan indbringes for klagenævnet, fx sager om opfyldelsen af aftaler indgået som resultat af et udbud.

Offentlige myndigheders indkøb, herunder valg af leverandør ved gennemførelse af udbud, har ikke karakter af forvaltningsakter, men derimod af faktisk forvaltningsvirksomhed. Sager om udbud hos offentlige myndigheder er derfor ikke omfattet af forvaltningsloven, jf. lovens § 2. Spørgsmål om aktindsigt i sådanne sager ved en offentlig myndighed må derfor afgøres i medfør af offentlighedsloven. Myndighedens afgørelser om aktindsigt kan i medfør af offentlighedslovens § 37 påklages til Klagenævnet for Udbud.

- Sager, hvor en tredjemand, f.eks. en journalist, anmoder om aktindsigt efter offentlighedsloven i dokumenter oprettet eller modtaget i en klagesag, der verserer eller har verseret ved klagenævnet.

I disse tilfælde er det klagenævnet, der træffer afgørelsen om aktindsigt. Da de pågældende dokumenter selvsagt også findes hos den indklagede myndighed, vil der normalt i stedet kunne søges om aktindsigt direkte hos denne myndighed.

3.2 Sager om aktindsigt

Sagerne om aktindsigt adskiller sig væsentligt fra de sager om overtrædelse af udbudsreglerne, der efter klagenævnsløven skal afgøres af klagenævnet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i marts 2024 udgivet en vejledning om aktindsigt i udbudssager.

Klagenævnet besluttede i 2020 i højere grad at offentliggøre afgørelser om aktindsigt. Det følgende er en kort gennemgang af udvalgte afgørelser om aktindsigt fra 2025, som må antages at være principielle eller af bredere interesse, og som alle er offentliggjort på klagenævnets hjemmeside.

Afgørelse om aktindsigt 23. juni 2025, Meldgaard Holding A/S mod I/S REFA

I en sag for klagenævnet anmodede klageren om fuld aktindsigt i en aftale om levering af affaldsforbrændingsslagge, der var fremlagt af indklagede som bilag i sagen. Klageren ønskede bl.a. aktindsigt i oplysninger om priser og om betalingsbetingelser.

Klagenævnet vurderede indledningsvis, at levering af affaldsforbrændingsslagge udgjorde en foranstaltning eller aktivitet, der påvirkede eller kunne påvirke miljøelementer og faktorer, som nævnt i miljøoplysningslovens § 3, nr. 1, og 2, jf. § 3, nr. 3.

Klagenævnet vurderede herefter, at oplysninger om priser og om betalingsbetingelser i leveringsaftalen ikke kunne anses for at "vedrøre" leveringen af affaldsforbrændingsslagge i den forstand, at oplysningerne skulle anses som miljøoplysninger, og spørgsmålet om aktindsigt i oplysningerne skulle derfor afgøres efter bestemmelserne i forvaltningsloven. De øvrige oplysninger, som indklagede ønskede undtaget fra aktindsigt, angik vilkårene for kontraktens udførelse og vedrørte dermed de foranstaltninger og aktiviteter, som er nævnt i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Aktindsigt i disse oplysninger skulle derfor afgøres efter bestemmelserne i miljøoplysningsloven.

Oplysningerne om enhedspriser blev herefter undtaget fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Oplysninger om betalingsbetingelser kunne ikke undtages fra aktindsigt efter samme bestemmelse, da oplysningerne havde en generel karakter, og der var ikke påvist konkrete, tungtvejende grunde til at hemmeligholde oplysningerne. De øvrige aftalevilkår, herunder oplysninger om fordeling af opgaver og omkostninger, kunne med samme begrundelse heller ikke undtages fra aktindsigt.

Afgørelse om aktindsigt af 7. juli 2025, Meldgaard Holding A/S mod I/S REFA

I en sag for klagenævnet anmodede klageren om fuld aktindsigt i en ejerskabsaftale. Aftalen var allerede delvist udleveret til klageren under klagesagen.

Ejerne, der havde indgået ejerskabsaftalen, protesterede imod, at der blev givet aktindsigt i oplysninger bl.a. om den interne beslutningsproces ejerne imellem, forkøbsrettigheder, fremgangsmåden ved værdiansættelse af aktier samt rettigheder og forpligtelser ved salg.

Klagenævnet fandt, at de pågældende oplysninger angik forretningsforhold mellem ejerne, og at offentliggørelse heraf ville kunne påføre ejerkredsen væsentlige skadevirkninger. Det var imidlertid klagenævnets vurdering, at klagerens interesse i at få kendskab til oplysningerne i ejerskabsaftalens pkt. 4.2.2, som en intervenient havde fremhævet under skriftvekslingen, til varetagelse af sit tarv under klagesagen tilsagde, at klageren fik aktindsigt heri. Klagerens interesse i at få kendskab til de øvrige oplysninger i ejerskabsaftalen, som ønskedes hemmeligholdt, var ikke så tungtvejende i forhold til ejernes interesse i hemmeligholdelse af oplysningerne, at klagenævnet skulle meddeles aktindsigt heri, og disse oplysninger kunne derfor undtages fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5.

Afgørelse om aktindsigt af 14. august 2025, 3F Viborg mod Region Midtjylland

I sagen blev en fagforeningsafdeling nægtet aktindsigt med henvisning til udbudslovens § 5 a, idet afdelingen ikke var klageberettiget. Udbudslovens § 5 a omfatter tilbud og oplysninger fra tilbud. Klagenævnet fandt, at også tilbudsgiverens redegørelse for (unormalt lave) priser i henhold til udbudslovens § 169 (direktiv 2014/24/EU artikel 69) var omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Da fagforeningsafdelingen ikke havde retlig interesse og heller ikke var tillagt særlig klageret, jf. klagenævnsbekendtgørelsen, var oplysningerne undtaget fra aktindsigt.

Afgørelse om aktindsigt af 19. september 2025, Lekolar A/S mod Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S (SKI)

I en sag for klagenævnet anmodede klageren om aktindsigt i tilbuddet fra den vindende tilbudsgiver.

I afgørelsen fastslog klagenævnet bl.a., at oplysningerne i det vindende tilbud ikke kunne undtages fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 3, idet der ikke forelå en mere konkret økonomisk tabsrisiko for det offentlige. Klagenævnet lagde herved vægt på, at klagenævnet i en delkendelse i sagen havde fastslået, at betingelsen om fumus boni juris ikke var opfyldt, og derfor var et genudbud ikke umiddelbart en nærliggende mulighed. Der forelå således ikke en mere konkret økonomisk tabsrisiko for det offentlige, hvorfor det vindende tilbudsmateriale ikke kunne undtages fra aktindsigt med henvisning til det offentliges økonomiske interesser.

I afgørelsen tog klagenævnet endvidere bl.a. stilling til, om en række oplysninger (varesortiment, producenter og varemærker, mærkningsordninger og priser) i Creativ Companys tilbudsliste kunne undtages fra aktindsigt i medfør af forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Se herom nedenfor resumeét af afgørelse om aktindsigt af 16. december 2025, Creativ Company Danmark A/S mod Lekolar A/S.

Afgørelse om aktindsigt af 27. november 2025, KN Rengøring I/S mod Herlev Kommune

I en sag havde en kommune nægtet aktindsigt med henvisning til, at anmoderen ikke var klageberettiget i forhold til udbuddet, jf. udbudslovens § 5 a.

Klagenævnet lagde efter sagens oplysninger til grund, at anmoderen var potentiel tilbudsgiver i forbindelse med udbud af rengøringsopgaver, og at anmoderen derfor som udgangspunkt havde tilstrækkelig klar og direkte interesse i sagen. Det forhold, at fristen for at klage var udløbet, medførte ikke, at retten til aktindsigt dermed blev afskåret efter udbudslovens § 5 a.

Afgørelse om aktindsigt af 2. december 2025, Globus Biler ApS mod Silkeborg Kommune

I sagen fandt klagenævnet, at anmoderen ikke kunne nægtes adgang til aktindsigt efter udbudslovens § 5 a, idet anmoderen måtte anses for klageberettiget vedrørende det pågældende udbud.

Anmoderen havde klaget over kommunens beslutning om at indhente tilbud på busservice efter proceduren i udbudslovens § 193 (indkøb af tjenesteydelser under tærskelværdien og uden grænseoverskridende interesse), idet anmoderen gjorde gældende, at kommunen ikke lovligt kunne indgå en kontrakt efter proceduren i udbudslovens § 193, men var forpligtet til at gennemføre et EU-udbud, jf. udbudslovens § 6 (direktiv 2014/24/EU artikel 4, litra a-c, artikel 13). En sådan sag er omfattet af klagenævnets kompetenceområde, og anmoderen var derfor klageberettiget.

Derudover bemærkede klagenævnet, at udbudslovens § 5 a alene finder anvendelse på oplysninger fra tilbud. En anmodning om aktindsigt i evalueringsgrundlag og pointgivning kunne derfor ikke per se afslås med henvisning til udbudslovens § 5 a.

Afgørelse om aktindsigt af 16. december 2025, Creativ Company Danmark A/S mod Lekolar A/S

I en sag for klagenævnet anmodede intervenienten, der var konkurrent til klageren, om aktindsigt i klagerens tilbudsliste. Tilbudslisten var blevet fremlagt af indklagede under klagesagen.

I afgørelsens fastslog klagenævnet for det første, at oplysningerne i tilbudslisten om varesortiment og sammensætning af produkter, herunder oplysningerne om varenumre og produktbeskrivelser, havde en så generel karakter, at disse ikke udgjorde oplysninger om forretningsforhold, som kunne undtages fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Klagenævnet lagde herved vægt på bl.a., at varesortimentet var foruddefineret i udbudsmaterialet, og at den konkrete produktsammensætning derfor havde været begrænset heraf. Oplysninger i tilbuddet om miljømærkning kunne heller ikke undtages.

Oplysningerne i tilbuddet om producentnavn og varemærker og dermed også om forretningsforbindelser og underleverandører udgjorde derimod oplysninger om forretningsforhold, som kunne undtages fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b nr. 5. Klagenævnet lagde derved vægt på, at konkurrencen på markedet i høj grad bestod i at identificere de bedste leverandører og producenter, og at intervenienten og klageren var direkte konkurrenter og de to største leverandører på markedet i Skandinavien. Endvidere kunne oplysninger om del- og enhedspriser i overensstemmelse med klagenævnets faste praksis undtages.

Afgørelse om aktindsigt af 18. december 2025, HSHansen A/S mod Bygningsstyrelsen

Sagen angik, om og i så fald hvilket omfang HSHansen A/S havde ret til aktindsigt i dele af Enemærke & Petersen A/S' tilbud, mødereferat og evaluering i forbindelse med udbuddet af facadeudskiftning på IT-universitetet, herunder om oplysninger kunne undtages fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 30, nr. 2, om adgangen til at undtage oplysninger om forretningsforhold fra aktindsigt.

HSHansen anmodede Bygningsstyrelsen om aktindsigt i flere dokumenter til brug for en verserende klagesag. Bygningsstyrelsen gav delvis aktindsigt, men undtog bl.a. visse oplysninger om tekniske løsninger, driftsforhold, organisationsbeskrivelser og detaljer fra CV'er, da det efter høring af Enemærke & Petersen blev vurderet, at udlevering ville indebære nærliggende risiko for økonomisk skade og kunne skade konkurrenceevnen.

Klagenævnet gennemgik de undtagne oplysninger og vurderede konkret, om betingelserne for undtagelse efter offentlighedslovens § 30, nr. 2, var opfyldt. Klagenævnet udtalte bl.a., at visse generelle eller projektspecifikke oplysninger, organisationsdiagrammer og overordnede beskrivelser ikke kunne undtages, da der ikke var risiko for at skade konkurrencen. Til gengæld kunne oplysninger om bl.a. daglig drift, kvalitetssikring, strategier, tekniske tegninger og detaljerede underleverandørdata undtages, da de blev anset som forretningshemmeligheder, hvis udlevering kunne skade Enemærke & Petersen. Endvidere blev det fastslået bl.a., at enkelte oplysninger ikke kunne undtages, bl.a. fordi de allerede var offentligt kendt.

Klagenævnet bestemte herefter, at HSHansen skulle gives delvis aktindsigt.

4. DANSKE DOMME OG KENDELSER I KLAGENÆVNETS SAGER

Retten i Hjørrings kendelse af 11. februar 2025 i sag BS-30180/2023-HJO, Herlev Kommune mod KN Rengøring, jf. klagenævnets kendelse af 25. april 2023

Ved kendelse af 25. april 2023 fastslog klagenævnet på baggrund af en klage indgivet af KN Rengøring, at Herlev Kommune havde handlet i strid med udbudslovens § 55 (direktiv 2014/24/EU artikel 26), jf. § 80 (direktiv 2014/24/EU artikel 32, stk. 2), ved – efter at kommunen havde ophævet en rengøringskontrakt med KN Rengøring – at have foretaget direkte tildeling af en dækningskontrakt med Coor Service Management A/S om videreførelse af rengøringen i Herlev Kommune. Klagenævnet annullerede på den baggrund kommunens beslutning om at tildele dækningskontrakten til Coor Service Management A/S og pålagde samtidig Herlev Kommune at betale en økonomisk sanktion på 840.000 kr. til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Herlev Kommune har indbragt sagen for Retten i Hjørring med bl.a. en påstand om, at KN Rengøring skal anerkende, at der ikke er grundlag for at pålægge kommunen en økonomisk sanktion. KN Rengøring har over for denne påstand nedlagt en principal påstand om afvisning og har til støtte herfor principalt gjort gældende, at Klagenævnet for Udbud er rette sagsøgte og ikke KN Rengøring.

Spørgsmålet om rette sagsøgte har været udskilt til særskilt behandling og afgørelse ved retten.

Ved kendelse tog Retten i Hjørring ikke afvisningspåstanden til følge. Retten i Hjørring begrundede dette med, at der ved klagenævnsloven var etableret et klagesystem med klageren og den indklagede ordregiver som parter, at hovedspørgsmålet i sagen var, om udbudsreglerne var blevet overholdt, og at spørgsmålet om økonomisk sanktion knyttede sig til dette spørgsmål, og at der ikke var spørgsmål om sagsbehandlingsfejl hos klagenævnet eller lignende. Det forhold, at den økonomiske sanktion efter klagenævnslovens § 19 er obligatorisk, og at fastsættelse af en sanktion – herunder størrelsen heraf – derfor ikke er afhængig af en påstand fra klageren herom, kunne ikke føre til et andet resultat.

På den baggrund fandt Retten i Hjørring, at KN Rengøring var rette sagsøgte ved indbringelsen af klagenævnets kendelse i sin helhed for retten.

Retten i Glostrups dom af 6. marts 2025 i sag BS-3589/2023-GLO, Høje-Taastrup Kommune, Køge Kommune og Odsherred Kommune mod Mediq Danmark A/S, jf. klagenævnets kendelse af 6. januar 2023.

Ved kendelse af 6. januar 2023 fastslog klagenævnet bl.a., at Høje-Taastrup Kommune, Brøndby Kommune, Køge Kommune og Odsherred Kommune havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 18, stk. 1) ved i udbudsbekendtgørelsen at have oplyst, at udbuddet vedrørte én rammeaftale, mens det af udbudsmaterialet fremgik, at der ville blive indgået fire rammeaftaler, hvorfor udbudsmaterialet var uklart og dermed ikke egnet til at danne grundlag

for tildeling af den udbudte rammeaftale. Klagenævnet annullerede på denne baggrund tildelingsbeslutningen.

Høje-Taastrup Kommune, Køge Kommune og Odsherred Kommune indbragte sagen for Retten i Glostrup med påstand om, at Mediq Danmark skulle anerkende, at der ikke var grundlag for at annullere tildelingsbeslutningen.

Retten i Glostrup frifandt Mediq Danmark og stadfæstede således klagenævnets kendelse af 6. januar 2023.

Retten i Hillerøds dom af 7. maj 2025 i sag BS-41833/2023-HIL, MED-EL NORDIC AB mod Region Hovedstaden, jf. klagenævnets kendelse af 28. juni 2023.

Region Hovedstaden indgik i december 2017 en rammeaftale vedrørende leverance af cochlear-implantater og tilbehør med fire leverandører, herunder MED-EL. Tildelingsmodellen var direkte tildeling efter en kaskademodel med mulighed for, ud fra en række nærmere definerede lægefaglige hensyn, at vælge en anden leverandør, end kaskademodellen pegede på.

I 2020 tilkendegav MED-EL utilfredshed over, at virksomheden, der var nummer tre på rammeaftalen, fik færrest aftaler af de fire rammeaftaleindehavere. Da regionen fastholdt, at den udbudte tildelingsmodel blev fulgt, klagede MED-EL til klagenævnet med påstande om, at samtlige indkøb på rammeaftalerne skulle betragtes som foretaget uden udbud og dermed skulle erklæres for uden virkning. Ved klagenævnets kendelse afsagt den 21. april 2021 blev MED-ELs klage ikke taget til følge.

I løbet af sommeren 2021 konstaterede regionen, at det på grund af Covid-19-periodens påvirkninger af hospitalsvæsenet og generel ressourceknaphed ville blive et problem at tilpasse og tilrettelægge et nyt udbudsmateriale og gennemføre et nyt udbud til ikrafttræden i direkte forlængelse af de eksisterende kontrakters udløb den 31. marts 2022. Regionen fandt det nødvendigt at dække indkøbsbehovet i en interimperiode mellem kontraktudløb og nyt udbud ved at indgå en midlertidig kontrakt for denne periode. Regionen indgik med kontaktstart den 1. april 2022 interimsaftaler med tre af de tidligere leverandører. Interimsaftalerne skulle være gældende, indtil de blev opsagt. Den fjerde leverandør, MED-EL, havde rettet henvendelse til regionen for at få oplyst, hvordan regionen forventede at indkøbe cochlear-implantater, indtil en ny aftale blev indgået. Regionen svarede, at et ændret indkøbsbehov medførte, at regionens samlede indkøb af implantater over 12 måneder ikke ville overstige tærskelværdien for udbud i henhold til udbudslovens afsnit II.

MED-EL klagede til klagenævnet og nedlagde påstand om, at regionen havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet i udbudslovens § 2 (direktiv 2014/24/EU artikel 18, stk. 1) ved at have indgået de midlertidige aftaler uden udbud. Klagenævnet tog ikke MED-ELs påstand til følge med den begrundelse, at der efter en samlet vurdering ikke var fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte det skøn, som regionen havde udøvet vedrørende værdien af det indkøbte. Der blev herved lagt vægt på, at regionen lå inde med et stort antal implantater, som kunne anvendes til forestående operationer, ligesom patientindkøb ikke skulle medregnes ved beregningen af, hvorvidt tærskelværdien blev overskredet.

Retten i Hillerød stadfæstede ved dom af 7. maj 2025 klagenævnets kendelse af 28. juni 2023.

Retten i Roskildes dom af 3. december 2025, Man Truck & Bus Danmark A/S mod Region Midtjylland, Region Hovedstaden, Region Sjælland og Region Nordjylland, jf. klagenævnets kendelse af 1. juni 2023.

Regionerne havde iværksat et udbud af en rammeaftale om anskaffelse af ambulancekøretøjer, specialambulancekøretøjer og køretøjer til liggende patienttransport. Udbuddet havde en anslået værdi på 145 mio. kr. Man Truck & Bus Danmark klagede den 29. september 2022 til klagenævnet med påstande om, at vindende tilbudsgiver, Ejner Hessel, ikke opfyldte krav fastsat i udbudsmaterialet. Klagenævnet traf afgørelse den 1. juni 2023 om, at klagen ikke blev taget til følge.

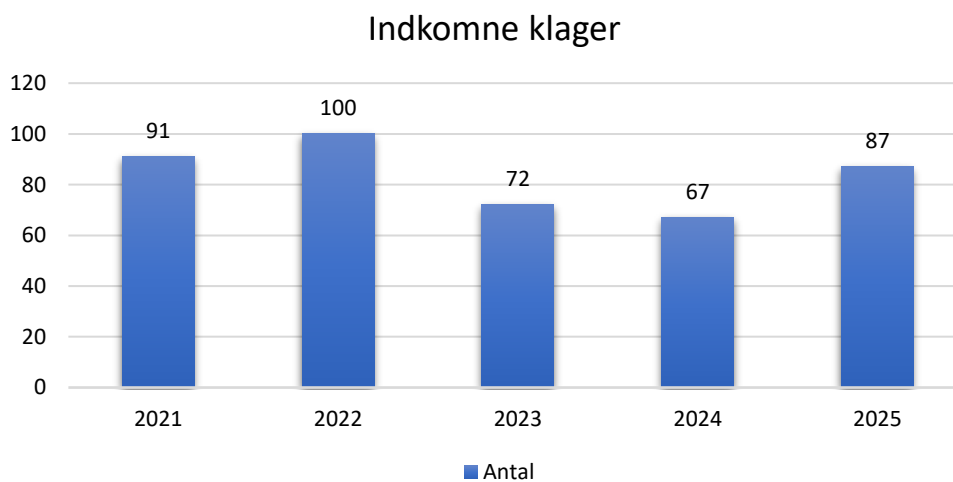
Man Truck & Bus Danmark indbragte sagen for Retten i Roskilde den 26. juli 2023 med påstand om, at regionerne skulle anerkende at have handlet i strid med udbudsreglerne, samt påstand om annullation af tildelingsbeslutningen.

Retten i Roskilde stadfæstede den 3. december 2025 klagenævnets kendelse af 1. juni 2023. Den 15. december 2025 har MAN Truck & Bus Danmark anket byrettens dom til Østre Landsret.

5. KLAGENÆVNET FOR UDBUDS VIRKSOMHED I 2025

5.1 Indkomne klager

I 2025 modtog klagenævnet 87 klager, hvilket er en stigning på ca. 30 % sammenlignet med 2024.

Ovenstående figur viser antal indkomne klager siden år 2021. Fra 2021 til 2022 steg antallet af modtagne klager med ca. 10 %. Fra 2022 til 2024 faldt antallet med 34 %, og fra 2024 til 2025 steg antallet af klager igen med ca. 30 %. Samlet ligger antallet af indkomne klager i 2025 på niveau med 2021 til 2025.

5.1.1 Sagstyper for indkomne klager

Af de modtagne klager i 2025 blev 48 klager indgivet til klagenævnet i standstill-perioden efter § 12, stk. 2, i lov om Klagenævnet for Udbud. Fire klager blev indgivet inden tildelingsbeslutningen (typisk i forbindelse med en prækvalifikation) eller efter udløbet af en eventuel standstill-periode med anmodning om, at klagenævnet tillagde klagen opsættende virkning efter § 12, stk. 1, i lov om Klagenævnet for Udbud. Derudover blev 19 klager indgivet uden anmodning om opsættende virkning. Af de modtagne klager i 2025 indgår også tre sager med påstand om erstatning og to anmodninger om genoptagelse.

Nedenstående figur viser den procentmæssige fordeling af de indkomne klager:

Sagstyper for indkomne klager

5.2 Afsluttede sager

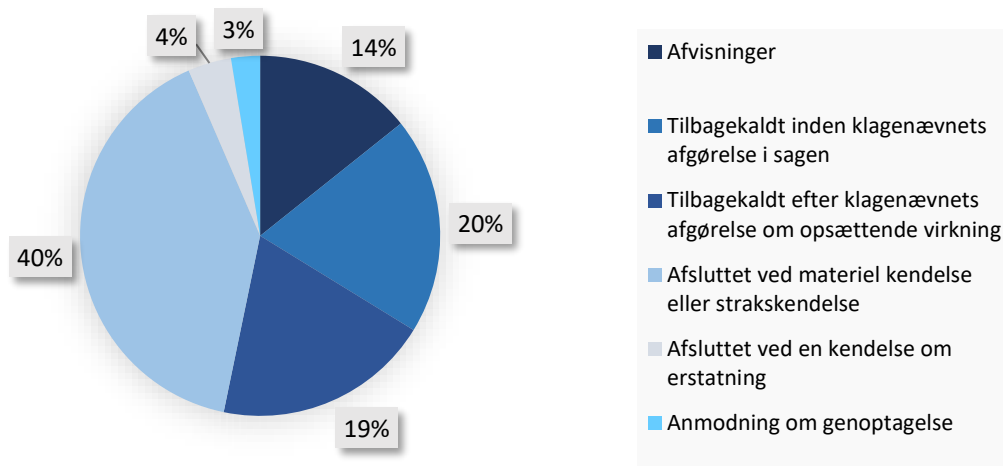
I 2025 afsluttede klagenævnet i alt 77 sager.

Sagerne blev sluttet således:

- 11 klager blev afvist
- 15 klager blev tilbagekaldt inden klagenævnets afgørelse i sagen
- 15 klager blev tilbagekaldt efter klagenævnets afgørelse om opsættende virkning
- 31 klager blev afgjort ved en materiel kendelse, heraf blev to klager afgjort ved strakskendelse
- 3 klager blev afgjort ved en kendelse om erstatning
- 2 anmodninger om genoptagelse blev ikke taget til følge.

Nedenstående figur viser den procentmæssige fordeling af afgørelserne som afsluttede sagerne i 2025.

Afsluttende afgørelser ved afgjorte sager i 2025

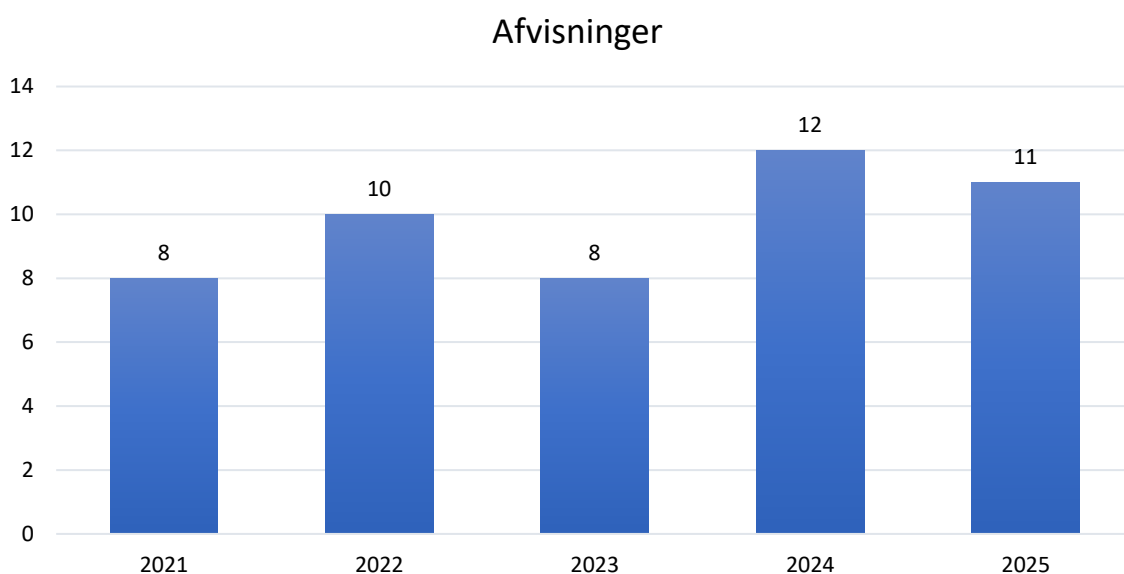

5.2.1 Udfald af afsluttede sager

Afvisninger

I 2025 blev 11 klager afvist. Fire klager blev afvist på grund af manglende klagegebyr, to klager blev afvist på grund af overskridelse af klagefristen, en blev afvist på grund af manglende kompetence og en på grund af manglende klageberettigelse. De resterende tre klager blev afvist på grund af uegnede påstande.

Nedenstående figur viser antallet af afviste klager fra 2021 til 2025.

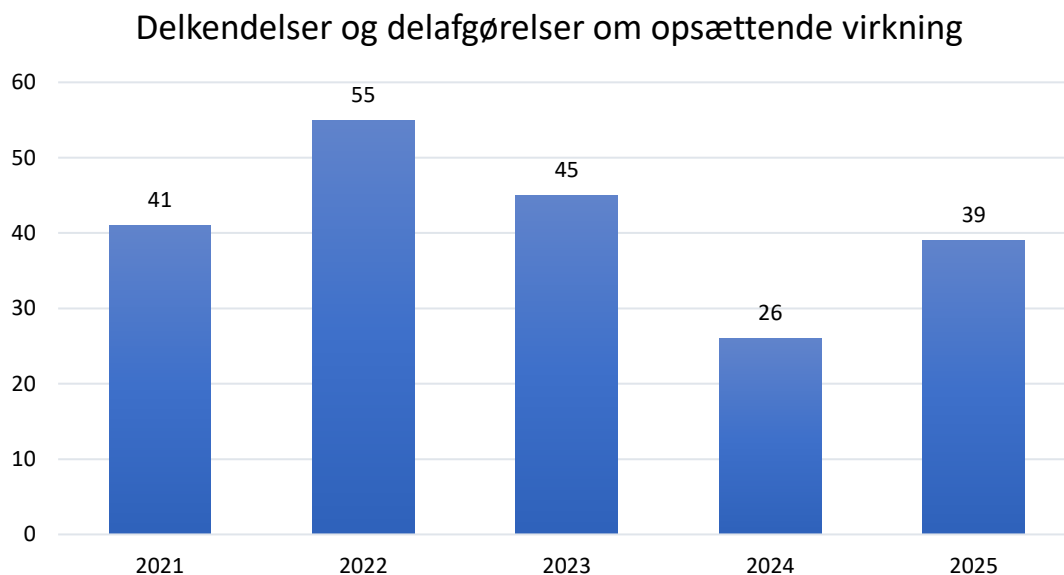

Tilbagekaldt inden klagenævnets afgørelse i sagen

I 2025 blev 15 sager tilbagekaldt, inden klagenævnet traf en afgørelse i sagen. Elleve af klagerne var indgivet til klagenævnet i standstill-perioden, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 12, stk. 2. Tre af klagerne var indgivet med anmodning om opsættende virkning efter lov om Klagenævnet for Udbud § 12, stk. 1. Den sidste klage indeholdt ikke en anmodning om opsættende virkning.

Tilbagekaldt efter delkendelse eller delafgørelse om opsættende virkning

I 2025 traf klagenævnet 39 afgørelser om opsættende virkning. Nedenstående figur viser antallet af afgørelser om opsættende virkning fra 2021 til 2025.

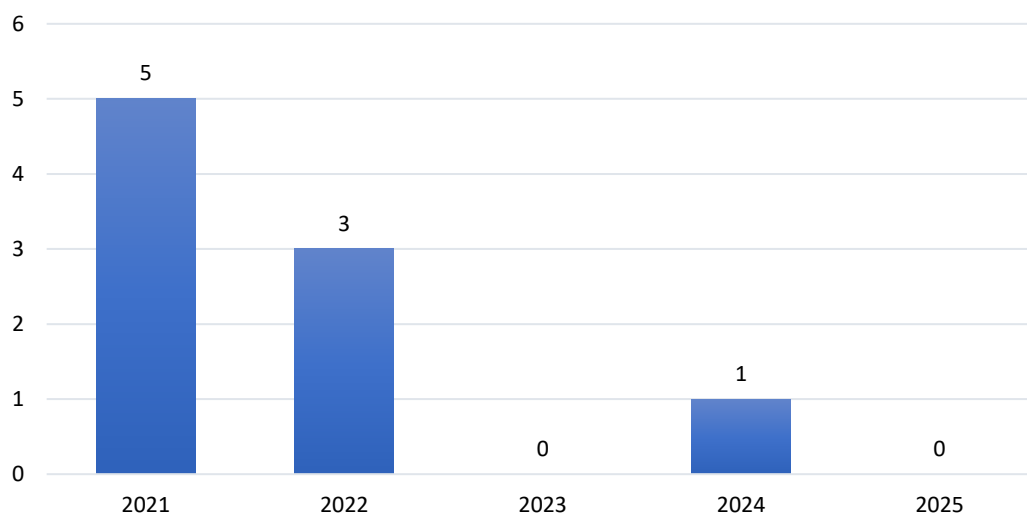

I de 39 sager, hvor klagenævnet afsagde kendelse om opsættende virkning, tillagde klagenævnet ingen af klagerne opsættende virkning.

15 af klagerne blev tilbagekaldt efter klagenævnets afgørelse.

Nedenstående figur viser antallet af delafgørelser i perioden 2021 til 2025, hvor klagenævnet har tillagt en klage opsættende virkning.

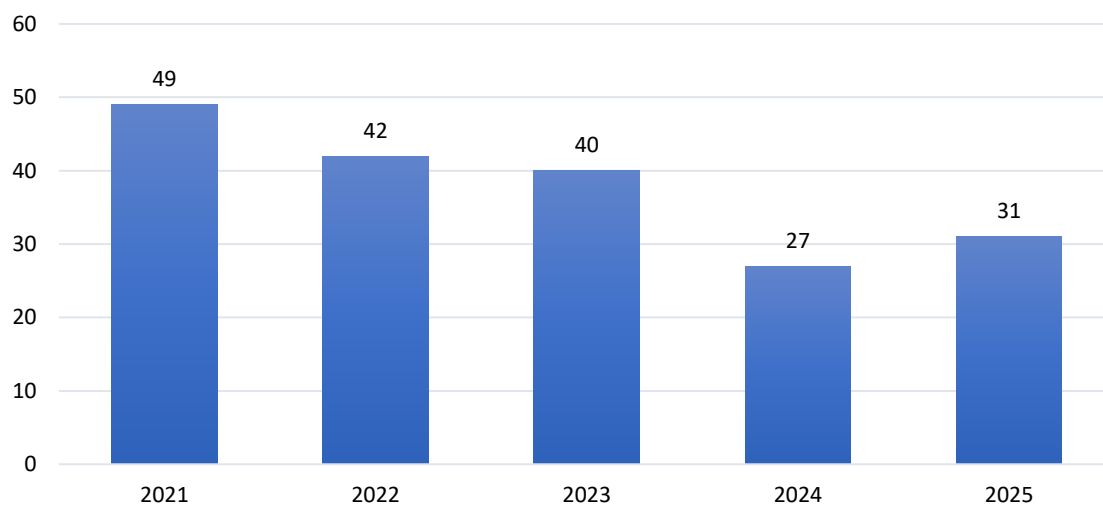
Tillagt opsættende virkning

Realitetskendelser

Klagenævnets realitetskendelser omhandler både klagenævnets materielle kendelser og strakskendelser.

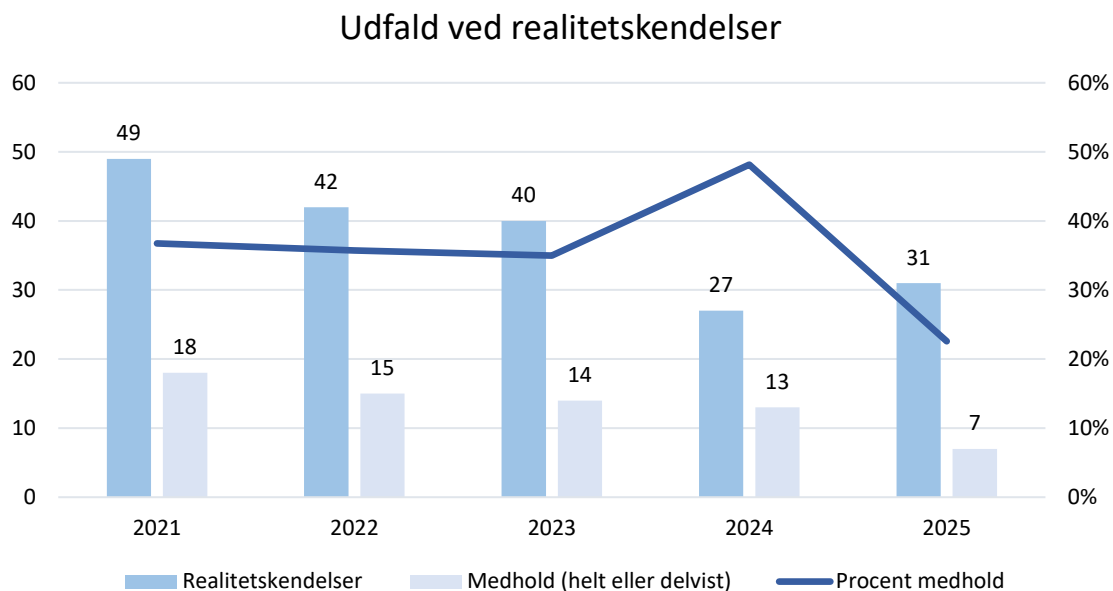
Nedenstående figur viser antallet af realitetskendelser fra 2021 til 2025.

Realitetskendelser

I 2025 blev der afsagt 31 realitetskendelser, hvoraf to af kendelserne var strakskendelser. I syv af sagerne fik klager enten helt medhold eller delvist medhold, mens klager i de resterende sager ikke fik medhold.

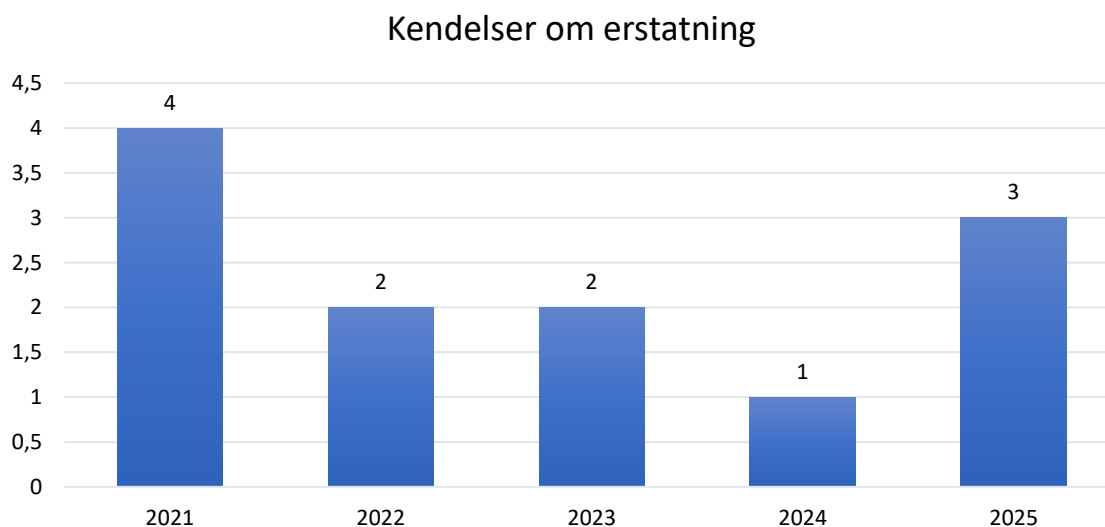
Nedenstående figur viser den procentmæssige fordeling af udfaldet af realitetskendelser fra 2021 til 2025.

Kendelser om erstatning

I 2025 blev der afsagt tre kendelser om erstatning. I en sag fik klager medhold og tilkendt en erstatning på 10 mio. kroner, mens klagerne i de to resterende sager ikke fik medhold.

Nedenstående figur viser antallet af kendelser om erstatning fra 2021 til 2025.

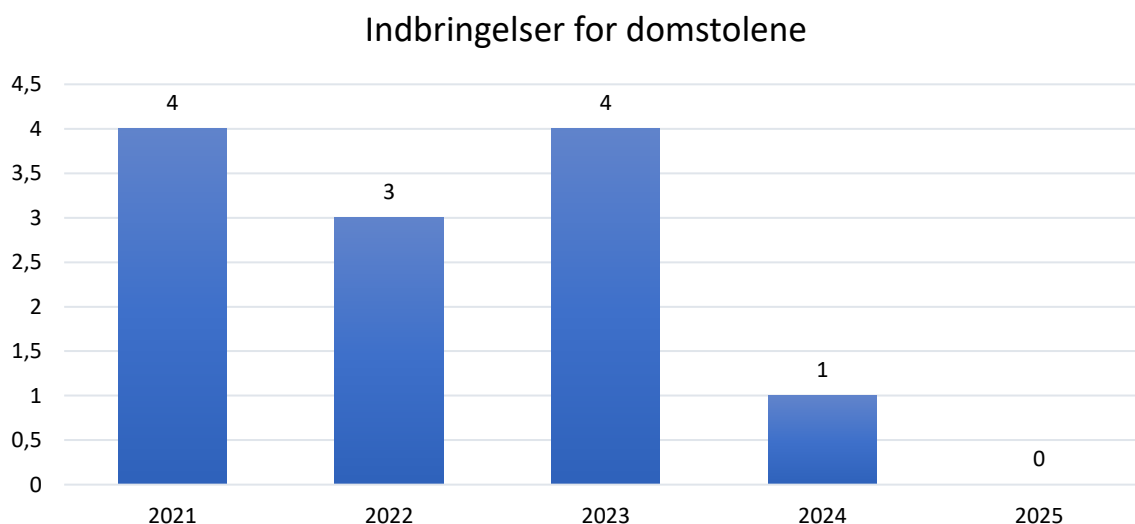

5.3 Indbringelse for domstolene

Klagenævnet modtager ikke automatisk besked fra domstolene, når en af klagenævnets kendelser indbringes for retten, eller når den eventuelt senere ankes. Klagenævnet modtager alene oplysninger herom, såfremt sagens parter orienterer klagenævnet. Klagenævnet anmoder derfor altid parterne i klagesagerne om at orientere klagenævnet om eventuelle stævninger.

Klagenævnet har i 2025 ikke modtaget oplysninger om, at nogle af klagenævnets afgørelser er blevet indbragt for domstolene.

Nedenstående figur viser antallet af klagenævnets afgørelser, som blev indbragt for domstolene fra 2021 til 2025.

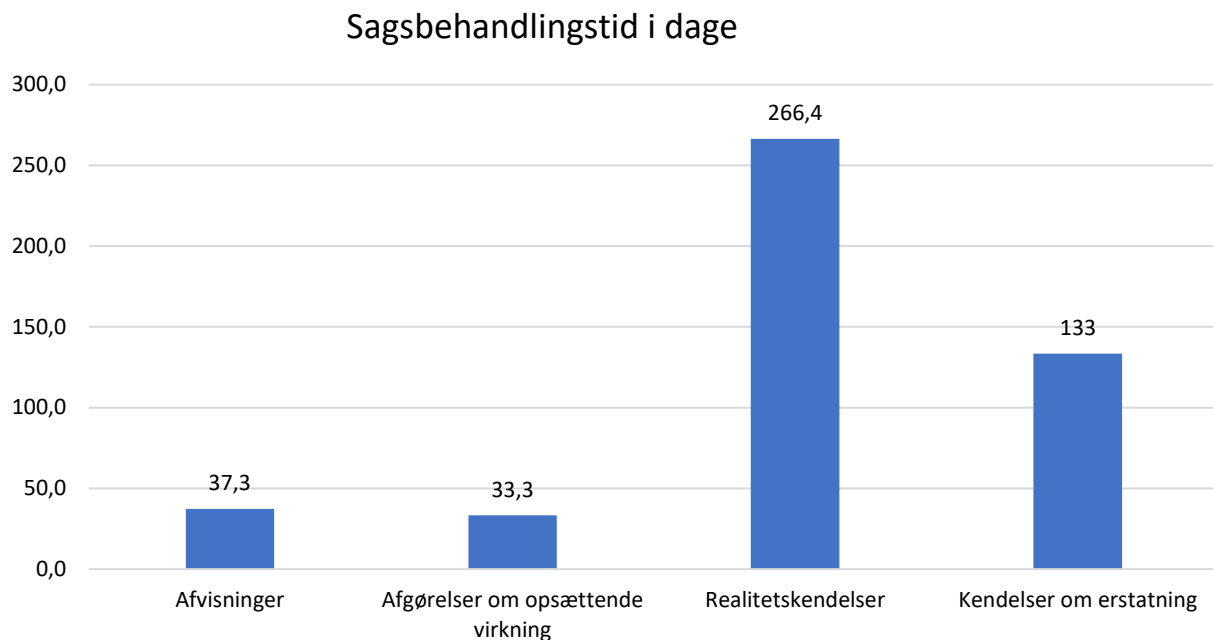

5.4 Sagsbehandlingstider

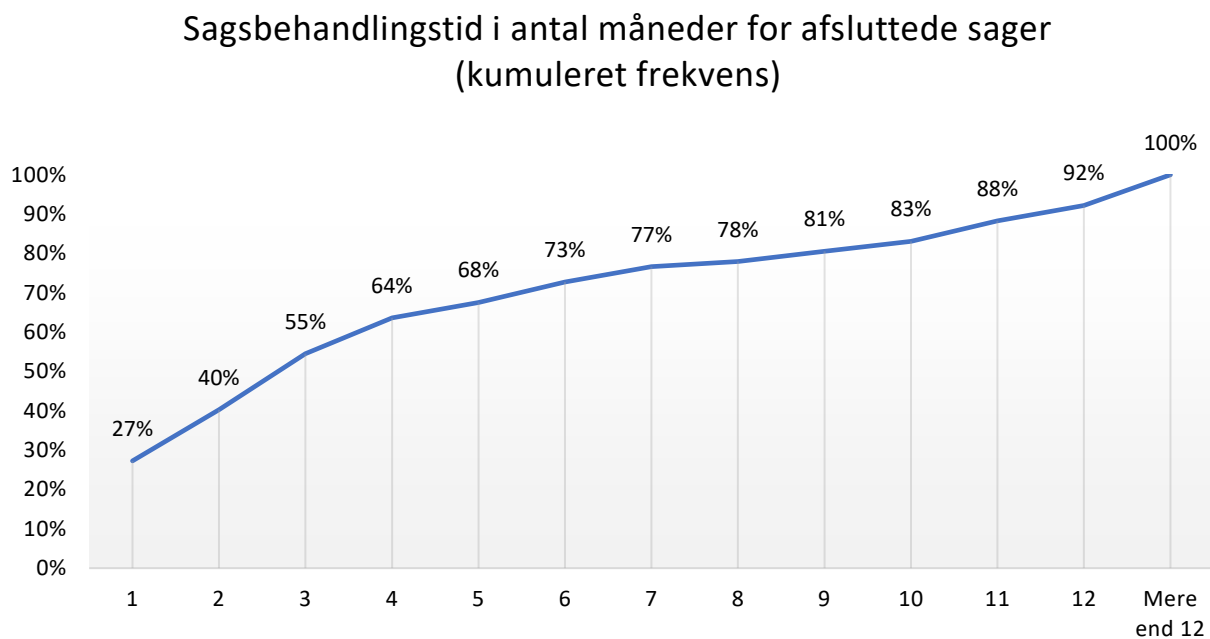
Klagenævnet ændrede i 2024 principperne for beregning af sagsbehandlingstiderne med henblik på at give et mere retvisende billede. For informationer om ændringen henvises til kapitel 5 i årsberetningen for 2024. Oplysningerne om sagsbehandlingstider i denne årsberetning kan derfor sammenlignes med sagsbehandlingstiden i årsberetningen for 2024, men ikke med tidligere årsberetninger.

I 2025 var klagenævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle afsluttede sager på ca. 4,8 måneder, fra klagen blev modtaget, til sagen blev afsluttet. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for 2024 var til sammenligning ca. 5,1 måneder.

Nedenstående figur viser den gennemsnitlige sagsbehandlingstid fra modtagelse af klagen til sagen afgøres, fordelt på afgørelsestyper.

Nedenstående figur viser den kumulerede frekvens for sagsbehandlingstiden for alle klagenævnets afgørelser i 2025.

Figuren viser et overblik over klagenævnets sagsbehandlingstider. Det kan f.eks. udledes af figuren, at ca. 55 % af sagerne blev afsluttet i løbet af de første tre måneder, efter klagenævnet modtog klagen.

6. ANDRE AKTIVITETER I KLAGENÆVNET

Klagenævnet havde en række aktiviteter i 2025 foruden behandlingen af klagesager.

Høringssvar

Klagenævnet afgav den 8. december 2025 høringssvar til forslag til lov om ændring af udbudsloven, lov om Klagenævnet for Udbud og ophævelse af lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren.

Deltagelse i konferencer mv.

Klagenævnets formand Jakob O. Ebbensgaard deltog den 13. maj 2025 i Warszawa i et møde med Network of first instance procurement review bodies, arrangeret af EU-Kommissionen.

Klagenævnet for Udbud var sammen med EU-Kommissionen vært for det 17. netværksmøde i Network of first instance procurement review bodies. Mødet blev afholdt i København den 21. oktober 2025 med reception dagen forinden i Københavns Byret og rundvisning i Folketinget.

Formanden holdt oplæg ved JUC's udbudskonference den 30. oktober 2025. Nævnets sekretariat deltog på konferencen.